

1987 ஏப்ரல் 1]

(Dr. K. P. Ramalingam)

on the paragraphs pertaining to Commercial Taxes and Religious Endowments Department in the Report of the Comptroller and Auditor General of India for the year 1977-78 and 1978-79 (Revenue Receipt.)

2. Forty-ninth Report on the further action taken by the Government on the recommendations contained in the First Report of the Committee on public Accounts (1977-78) and Thirteenth Report of the Committee on public Accounts (1980-82) on the Report of the Comptroller and Auditor General of India for the year 1972-73 (Revenue Receipt.)

3. Fiftieth Report on the Excesses over Voted Grants and Charged Appropriation for the year 1982-83.

5. அறிவிப்பு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு:

1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான மானிய கோரிக்கைகள் பேரவையில் முன் மொழிவதற்கு ஆளுநரிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

MESSAGE

"In pursuance of Article 203, Clause 3 of the Constitution of India, I, Sundarlal Khurana, Governor of Tamil Nadu hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly of the demands for grants for the year 1987-88.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1987-88 வாக்கெடுப்பு

கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும்

ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் "மானியக் கோரிக்கை எண்-4. பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 19,65,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

[1987 ஏப்ரல் II]

திரு. ஏ. எஸ். ஏ. அறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 19,65,41,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்பூர் பனியன் துணிகள் மீது தற்போது விதிக்கப்பட்டுள்ள விற்பனை வரியை ரத்து செய்து பிற மாநிலங்களோடு போட்டியிடுகிற வாய்ப்பை உறுதிப்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 19,65,41,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, துணிகளுக்குப் போடப்படும் சாயங்கள் மீது விதித்துள்ள அதிகப்படியான வரியை குறைப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 19,65,41,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கோ. வீரய்யன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பலமுனை விற்பனை வரியை ஒரு முனை விற்பனை வரியாக மாற்றுவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 19,65,41,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்

1987 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை 4-இல் கொள்கை குறிப்பு * * அவை முன் வைக்கப் பெற்றுள்ளது. அதை நான் படித்ததாக கருதிக் கொண்டு குறிப்பேட்டில் ஏற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுடைய மேலான கருத்துக்களுக்குப் பிறகு என்னுடைய கருத்தை பதிலுரையில் தெரிவிக்கிறேன்.

***திரு. எ. தெய்வநாயகம் :** மரியாதைக்குரிய அவையின் தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரசின் சார்பாக அவை முன் சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். நேற்று, நமது அவையின் முன்னவர் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள், 1987-88 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கும் போது நமது நாட்டு மக்களுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒரு நல்ல செய்தியைச் சொன்னார்கள். அதாவது சிற்றுண்டிச் சாலைகளுக்கு விதித்த விற்பனை வரியை ரத்து செய்கிறேன் என்ற நல்ல செய்தியை நல்கினார்கள். அவர்கள் கூறியதை நான் வரவேற்று, அவருக்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்று நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விற்பனை வரி ஏழை எளிய மக்களை எப்படிப் பாதிக்கிறது என்பதைப் பொது மக்கள் பேசத் தொடங்கி விட்டார்கள். இன்று வணிகர்கள் அரசுத் துறைகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் பாலமாக அமைந்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டிலே ஆயிரம் கோடி ரூபாயை நமது தமிழக அரசுக்கு வணிகர்கள் ஈட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 1200 கோடி ரூபாயை அவர்கள் மூலமாக நமது அரசு பெறுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பதாக அறிக்கை அளித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பல இளைஞர்களுக்கு பல முனை வரி, ஒரு முனை வரி என்று பல கட்டடங்களிலே விதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வரி விதிப்பிலே பல முனை வரியை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாற்றி, பல பொருள்களுக்கு ஒரு முனை வரி விதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனாலே சில இடர்பாடுகளும் உண்டு. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வெல்லத்திற்கு சென்ற ஆண்டு ஒரு முனை வரி 8 சதவிகிதம் விதிக்கப்பட்டது. வெல்லத்திற்கு ஒரு முனை வரி 8 சதவிகிதமாக இருந்தாலும், அதற்கு கூடுதல் சர்-சார்த் என்று ஒரு வரி இருக்கிறது. மேலும் வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவதில் 4 சதவிகிதம் சி. எஸ். டி. என்று வருகிறது. இப்படி கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 14 சதவிகிதம் மொத்தமாக வருகிறது. வெல்லம் ஒரு விவசாயப் பொருளாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கும் சரியான விலை கிடைப்பதில்லை, வியாபாரிகளுக்கும் சரியான லாபம் கிடைப்பதில்லை. இந்தத் தருணத்தில் வரியாகச் செலுத்துவது 14 சதவிகிதம். இப்படி

* * 122—145 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

எந்த மாநிலத்திலும் எந்தப் பொருளுக்கும் இல்லை. எனவே தமிழக அரசு இதை உன்னிப்பாகக் கவனித்து, இந்தத் தருணத்தில் அதற்கு ஒரு நிவாரணம் அளிப்பார்களா என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது தமிழக அரசின் வருமானத்தில் 70 சதவிகிதம் வியாபாரிகளின் மூலமாக, தொழிலதிபர்களின் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கிறது. தமிழக அரசின் வருமானத்தை ஈடு செய்கிற வணிகர் சமுதாயத்தினர் அடங்கிய ஆலோசனைக் குழு அமைத்து, அவர்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டு கொள்கிறேன். இன்று நாட்டிலுள்ள நிலைமைகளைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகப் பார்க்கிறோம். 6 ஆம் தேதி தமிழக அரசு விதித்துள்ள கூடுதல் வரியை வணிகர்கள் எதிர்க்கப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே அந்த வணிகர் சமுதாயத்தைக் கூப்பிட்டு, நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க பேச்சு வார்த்தையைத் தொடங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, கூடுதல் விற்பனை வரி என்பது 7 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யும் வணிகர்களுக்குத் தான் என்று சொல்கிறார்கள். 7 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு தமிழகத்திலே வியாபாரம் செய்பவர்கள் கிட்டத்தட்ட 5 ஆயிரம் பேர்கள் தான் என்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரம் சொன்னார்கள். வியாபாரம் செய்பவர்கள் இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கீகாரம் பெற்றவர்கள் 2.5 இலட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உறுதுணையாக பல இலட்சம் சிறிய வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். சின்ன சின்ன வியாபாரிகள், 75,000 ரூபாய்க்கு உட்பட்டு வியாபாரம் செய்பவர்கள் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆற்றிலே தண்ணீர் போனால் மிதப்பது தோணி தான் என்பது போல எந்த வரி போட்டாலும் அதை சிறிய வியாபாரிகள் தலையிலே தான் வைப்பார்கள். எந்த வியாபாரியும் வரிச் சுமையை மக்கள் தலையில் தான் சுமத்துவார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் மக்கள் தான் வரிச் சுமையைச் சுமக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும்.

(முற்பகல் 11.30)

இன்றைக்கு வியாபாரிகளுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைப் பற்றி மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. விவசாயிகளுக்கும் அந்த சலுகைகளை கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. தமிழகத்தில் விவசாயப் பொருள்கள் தான் நாட்டிலே ஏராளமான அளவில் நடமாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. தொழில் ரீதியில் ஈட்டுப் பொருள்களுக்கு வரி விதிப்பைப் பொறுத்த வரையில் அதனை பெரிய முதலாளிகள் அத்தனை பேரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். பிறகு அதனை அவர்கள் ஈடு கட்டிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்தில் விவசாயப் பொருள்கள்

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எ. தெய்வநாயகம்]

நிறைய இருக்கின்றன. விவசாய பொருள்களுக்கு வேண்டிய அத்தனை வரியையும் நாம் போட்டு விட்டோம். சில பொருள்களுக்கு பலமுனை விற்பனை வரி இருக்கிறது. கசகா, பட்டை, சோம்பு போன்ற வாசனைப் பொருள்களுக்கு பல முனை விற்பனை வரி இருக்கிறது. பலசரக்குக் கடைகளில் விற்கப் படுகின்ற மற்ற எல்லா பொருள்களுக்கும் ஒரு முனை விற்பனை வரியாக ஆக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தீப்பெட்டி தொழிலும் குடிசைத் தொழில் தான். இன்றைக்கு வரி விதித்திருப்பதால் அந்தத் தொழிலும் நசிந்து போகும் அளவுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் வங்கிகளில் கடன் பெற்று தொழிலை நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் செய்கின்ற தீக்குச்சி தொழிலே நசிந்து விட வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கதவடைப்பு செய்வதாக வேறு அறிவிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழக அரசு அவர்களையும் கூப்பிட்டு பேசி, அவர்களுக்கு வேண்டிய பரிசாரம் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஒரு கோரிக்கை. மருந்துப் பொருள்களைப் பற்றி மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் கூறும்போது சில பெரிய மருந்து வியாபாரிகளுக்குத்தான் இதை விதித்திருப்பதாக கூறினார்கள். சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு அதனால் பாதகம் ஒன்றும் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் சில்லரை மருந்து வியாபாரிகள் என்னிடம் இது பற்றி ஆதாரமாக கூறும் போது எல்லா மருந்து வியாபாரிகளையும் அதிகாரிகள் மொத்த வியாபாரிகளாக கணக்கெடுத்துக் கொள்வதாகக் கூறினார்கள். அதிகாரிகள் வந்து பார்க்கும் போது சிறிய வியாபாரியா மொத்த வியாபாரியா என்று சரியாக கணக்கு பார்ப்பதில்லை. ஆகவே மருந்துக்கான வரியை குறைத்து விட்டால் வரியை எல்லோரும் ஒழுங்காக அரசுக்கு செலுத்துகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். வரியை குறைத்து மதிப்பீடு செய்தாலும் டர்ன் ஓவர் என்பது 1,500 கோடி ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருப்பதற்கு அதிகமாக தான் வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மருந்துப் பொருள்களுக்கு வரியை குறைத்து சலுகையை அளிப்பதன் வாயிலாக நிச்சயமாக அரசின் வருவாய் உயர வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற் போல அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் பல இடங்களில் அதிகாரிகள் நல்லமுறையில் வசூல் செய்வதில்லை. சில சிறிய அதிகாரிகள் பெரிய அதிகாரிகளைக் கேட்டு காரியங்களைச் செய்கிறார்களா. இல்லை கேட்காமல் காரியங்களை செய்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. பல வியாபாரஸ்தலங்களில் அதிகாரிகள் சென்று முறை கேடாக நடந்து கொள்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு வரையறை இருக்க வேண்டும். இப்படி தான் வரி வசூல் செய்ய வேண்டும்; இப்படி தான் கணக்கு கேட்க வேண்டும் என்று வரையறை இருக்க

[திரு. எ. தெய்வநாயகம்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

வேண்டும். வியாபாரிகளை எந்தக் காரணம் கொண்டும் அச்சுறுத்தக் கூடாது. இதனை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். அதிகாரிகள் வியாபாரிகளுக்கு ஆலோசகர்களாக வேண்டும். அவர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருக்கவேண்டும். வியாபாரிகளுக்கு துணை நிற்க வேண்டும். அந்த வகையில் வரி வசூலைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு வரையறையை வகுத்து ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். செயல்பாட்டிலே, உறுதிபாட்டினை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வரிச்சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சிறு சிறு வியாபாரிகளுக்கு அதனைப் பற்றி கொஞ்சம் கூட தெரியாத அளவுக்குச் சிரமம் இருக்கிறது. அது பற்றி படித்தவர்களையும், வக்கீல்களையும் அவர்கள் அணுக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அது பற்றி சட்ட விதிகளை எல்லாம் தமிழிலே அச்சடித்து கொடுக்கின்ற ஆக்கப்பூர்வமான பணியை அரசு செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வெள்ளைப் பூண்டை எடுத்துக் கொண்டால் அது அழுகும் விவசாய பொருள். இதற்கும் 8 சதவிகிதம் வரி விதித்திருப்பது நியாயமில்லை. அது போல் வணிகர்கள் தினசரி இருப்புக் கணக்கை வைக்க வேண்டுமென்றிருப்பதைப் பொறுத்த வரையில் மூட்டை மூட்டையாக எண்ணக்கூடிய பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் மட்டும் தினசரி ஸ்டாக் கணக்கை வைக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். இன்றைக்கு பலசரக்குக் கடைகளில் குறைந்தது 100, 120 பொருள்கள் ஸ்டாக் இருக்கும். எல்லா பொருள்களுக்கும் ஸ்டாக் கணக்கை வைப்பது என்பது சிரமமான காரியம். இது பற்றி உண்மை நிலையை வருகின்ற அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொன்னால் அவர்கள் அதை எடுத்துக் கொள்வதேயில்லை. வியாபாரிகளை அவர்கள் ஆக்கிரமிப்பது போல் நடவடிக்கை எடுத்து அச்சுறுத்துகிறார்கள். சிறிய சிறிய பொருள்களை எல்லாம் சிறிய கடைகளை நடத்துகிறவர்கள் ஸ்டாக் வைக்க முடியாது. திடீர் திடீர் என்று ஒவ்வொரு பொருளையும் எண்ணிக் கொண்டிருக்க முடியாது. எடை போட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவே மூட்டை மூட்டையாக வைத்திருக்கின்ற பெரிய வியாபாரிகள் மட்டும் ஸ்டாக் கணக்கை வைத்திருந்தால் போதும், சிறிய வியாபாரிகளுக்கு எக்ஸ்ஸன் கொடுக்கப்படும் என்கிற அளவுக்கு அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட வரிச் சலுகைகளை அளித்தோமேயானால் எதிர் காலத்திலே வியாபாரிகளுக்கும் நமது அரசுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டு, கள்ளச் சந்தைகளை ஒழிப்பதற்கு உபயோக கரமாக இருக்கும். நீங்கள் வரிகளை உயர்த்திக் கொண்டே சென்றால், அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு ஆதாரமற்ற, அங்கீகாரமற்ற வியாபாரிகள் பெருகிக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எ. தெய்வநாயகம்]

அந்த ஒரு ஸ்தானத்தை உருவாக்க நீங்கள் வழி வகுக்கக் கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. மா. சின்னராசு: மாண்புமிகு மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்ட மானியத்தின்மீது ஆதரவு தெரிவித்து என்னுடைய சுருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விழைகிறேன். புரட்சித் தலைவர் பொன்மனச் செம்மல் ஆட்சியில் கடந்த பத்தாண்டுகளாகப் பல்வேறு விதமான சமுதாய நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியும், அரசு ஊழியர்களுக்கு மூன்று முறை ஊதிய உயர்வைக் கொடுத்தும், இந்தியாவில் இருக்கின்ற பிற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டுகின்ற திட்டங்களையும், பல்வேறு முனைப்பு திட்டங்களை வழங்கியும், விவசாயிகளுக்கான மின் கட்டணச் சலுகைகளை வழங்கியும் பல கோடி கடன் நிவாரணம் தந்தும், இவ்வளவு ஆண்டுகளாக இவ்வளவு பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தாலும், ஏற்றப்பட்டிருக்கின்ற வரிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற பொழுது மிகக் குறைந்த அளவு வரியே கடந்த ஆண்டுகளில் மக்கள் அதுவும் எந்த விதத்திலும் கொடுமைக்கு ஆளாக்காத அளவிற்கு வரி வீதங்களையே விதித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை முதலில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் 68 சதவீதத்தை மொத்த வருமானத்தில் ஈட்டித் தந்திருக்கிற இந்த விற்பனை வரி கடந்த ஆண்டுகளில் எந்த இனங்களுக்கும் பெரிய அளவில் ஏற்றப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு மட்டும் இவ்வளவு சமுதாய நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டிருக்கின்ற வறட்சியைச் சமாளிப்பதற்கும், மதுவிலக்கை அமுல்படுத்துகின்ற காரணத்தால் ஏற்படுகிற இழப்பை ஈடு கட்டுவதற்கும் ஏற்றப்பட்டிருக்கின்ற மிகக் குறைந்த இந்த விற்பனை வரி உயர்வைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ள சிலருக்கு மனமில்லை என்றால் தமிழக மக்கள் மீதோ, சமுதாயத்தின் மீதோ அக்கறை அற்றவர்களாகத்தான் அவர்கள் இருக்க முடியுமே தவிர, வேறு மாற்று வழிகளைச் சொல்லாமல், வரிவிதிப்பு ஒன்றையே மக்களை ஆட்சிக் கொடுமைப்படுத்துகிறது என்று சொல்வதற்கு உரிய விமர்சனத்திற்கான காரணம் என்று சொல்வதை நல்ல உள்ளம் படைத்த யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அந்த வகையில் 1984-85-இல் 905 கோடி ரூபாய் வருமானம் ஈட்டிய விற்பனை வரி 1985-86-இல் 1035 கோடி ரூபாயாக உயருகிற அளவிற்கு வரியை ஈட்டுகின்ற அளவிற்கு சிறந்த நிர்வாகமும், இந்தத் துறை மேற்கொண்ட காரணத்தினால் தான் இவ்வளவு உயர்வான சதவீதத்தை எட்ட முடிந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். காட்சிக்கு எளியவனாக, கடுஞ்சொல் இல்லனாக நமது மாண்புமிகு

[திரு.மா.சின்னராசு]

[1987 ஏப்ரல் 1]

விற்பனை வரித் துறை அமைச்சரும், இந்தத் துறையில் எந்தப் புகாருக்கும் இடமில்லாமல் நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, அந்தவகையில் இந்தத் துறையின் அதிகாரிகளும், அமைச்சரும், புரட்சித் தலைவருடைய சீரிய கொள்கைக்கு ஏற்ப தங்களுடைய துறையின் நிர்வாகத்தை நடத்தியமைமையும் நடத்திக்கொண்டிருப்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசுக்கு வர வேண்டிய வருமான வரிகளை நாம் ஆய்ந்து பார்த்து, கூடுதலான சமுதாய நல திட்டங்களுக்காக வருமானத்தை ஈட்டுகின்றபொழுது வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதும் மிக முக்கியமான அரசின் ஒரு கடமையாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வகையில் வரி ஏய்ப்பு தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றபொழுது சில அதிகாரிகள் மீது பொது மக்களுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் கடுங்கோபம் ஏற்பட்டாலும்கூட அதையும் சமாளித்துக்கொண்டு அரசுக்குக் கடமையை நிறைவேற்றுகின்ற அதிகாரிகளை இந்த நேரத்திலே நான் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் வரி ஏய்ப்பை தடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளால் மட்டும் ஒரு அரசாங்கம் எதிர்ப்பார்க்கின்ற முழு வரியையும் பெற்றுவிட முடியாது. அரசாங்கத்திற்காக வரி செலுத்துகிறோம், நம்முடைய நாட்டுக்காக, நாட்டினுடைய நன்மைக்காக வரி செலுத்துகிறோம். இந்த வரியைச் செலுத்துவது நம்முடைய கடமை என்ற உணர்வு, மேல்நாடுகளிலே வளர்ந்திருப்பதைப்போல நம் நாட்டிலேயும் வியாபாரிகள் மத்தியிலேயும் தொழிலதிபர்கள் மத்தியிலேயும் வளர வேண்டுமென்பதும் அந்த எண்ணங்கள் வளர்க்கின்றபொழுது வரி ஏய்ப்பு நடவடிக்கைகள் தடுக்கப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மூலம் மட்டுமல்லாமல், நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் கூடுதலான வரியையும் நாம் பெற முடியும். அதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற இன்னும் பல்வேறு கடமைகளையும் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கூடுதலாக வரி விதிக்கின்றபொழுது அல்லது கூடுதலான வருமானத்தை அரசாங்கத்திற்குத் தேவை என்கின்ற பொழுது அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட மற்ற துறை அதிகாரிகளோடு கலந்து உரையாடுவதைப்போல், இந்த நாட்டிலே வரி செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வரியாகச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற தொழிலதிபர்கள், வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-40]

அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளை ஒவ்வொரு பட்டுஜெட்டுக்கு முன்னாலும் அழைத்துப் பேசி, அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்பதில் தவறு இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். இதற்கு என்று ஒரு நிரந்தரமான அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அவர்களோடு

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. மா. சின்னராசு]

கலந்து உரையாடி, அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டு, ஒரு தொழில்மீது அல்லது உற்பத்திப் பொருள் மீது வரி விதிக்கும் போது அவர்களுக்கும் மனநிறைவு ஏற்படுவதாக இருக்கும். அந்தவகையில் அவர்களை அழைத்துப் பேசினால் வரி உயர்வு இல்லாமல் வருமானத்தைத் தேட உரிய வழிமுறைகளைக் கேட்டறிய முடியும். ஆகவே ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கைக்கு முன்னால் அல்லது வரி விதிப்புக்கு முன்னால் பொதுமக்கள் பிரதி நிதிகள், வியாபாரிகள், தொழில் அதிபர்கள் ஆகியோருடைய கருத்துக்களைக் கேட்பது அவசியம் என்று நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அந்தவகையிலே இன்றைக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒட்டல் உரிமையாளர்களோடு கலந்து பேசி, அவர்களுடைய கோரிக்கையை இப்போது ஏற்றிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே துண்டு விழுந்திருக்கிற பட்ஜெட்டில் கூடுதலாக 10 கோடி ரூபாய் துண்டுவிழும் என்றாலும் கூட வேறாட்டங்களில் உணவு உண்ணுகின்ற சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதால் 10 கோடி ரூபாய்க்கான சலுகையை நேற்று வழங்கி யிருக்கிறார்கள். இதே அடிப்படையில் மற்ற சில தொழில் களுக்கும் இருக்கின்ற நிர்ப்பந்தங்களை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற பல்வேறு தொழிற் சாலைகள் இன்றைக்கு இருக்கிற இயற்கையான இடர்ப்பாடுகள் காரணமாக, லொக்கேஷன் டிஸ்டர்வன்ஸ்டேஜஸ் என்று சொல்லு கின்ற முறையில், தமிழ்நாடு இந்தியாவில் இருக்கிற மூலப் பொருள்களுக்கு வெகு தொலைவில் இருக்கிற காரணத்தால், நிலக்கரி, இருப்பு போன்ற மூலப்பொருள்கள் வெகு தொலைவி லிருந்து நமக்கு வரவேண்டியிருப்பதாலும் ஆண்டுக்காண்டு குறைந்தபட்சம் 40 சதவீதம் மின்சார வெட்டு பெரிய தொழிற் சாலைகளுக்கு இருக்கிற காரணத்தாலும் நாம் விதித்திருக்கிற வரி குறைவாக இருந்தாலும், மற்ற மாநிலங்களிலே இருப்பவர்களை விட இங்கே இருப்பவர்கள் நேர்மையாகவும் நாணயமா கவும் தொழில்களை நடத்தினாலும், எவ்வளவு திறமையாக தொழில்களை நடத்தினாலும் சில தொழில்கள் நசித்துக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலைகளை நாம் பார்க்கிறோம். அப்படி நசித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு சில தொழில்களை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, நம்முடைய பேப்பர் இன்டஸ்டரி இருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் 72 சிறிய காகிதத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றினுடைய சர்வைவல், அவற்றினுடைய வாழ்வே எதிர்காலத்திய நிச்சயமற்ற முறையில், நிரந்தரமற்ற முறையில் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நம்முடைய தமிழக அரசின் பொறுப்பிலே நடைபெற்றுவருகின்ற தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனத்திற்கு (டெக்ஸ்ட்புக்ஸ் சொசைட்டி)

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 ஏப்ரல் 1]

ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ 6,300 டன்னுக்குமேல் காகிதம் தேவைப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு அந்தக் காகிதத்தைப்பெற டென்டர் விடப்பட்டது. காகிதம் சப்ளை பண்ணுவதற்கு டென்டர் விடப்பட்டதில் அந்த ஆர்டரைப் பெற்றிருப்பது ஆந்திர மாநிலத்தில் இருக்கிற ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையாகும். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும், அரசாங்கத்தின் உதவி பெற்றும் நடத்தப்படுகின்ற காகிதத் தொழிற்சாலைகள் 72 இருக்கின்றன. பல மில்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கூட்டுப் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. இருந்த போதிலும் இந்த பெரிய ஆர்டர் அல்லது டென்டர் அருகில் இருக்கிற ஆந்திர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த காகிதத் தொழிற்சாலைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் நம்முடைய விற்பனை வரி சதவீதம்தான். ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த விற்பனை வரி அதிகமாக இருப்பதால் அந்த ஒரு இலட்சம் தொழிலாளரும் பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஏனென்றால் அதிகமாக இருக்கின்ற விற்பனை வரி காரணமாக எதிர் காலத்தில் இந்தத் தொழில் நசிந்துப்போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை கருத்தில் கொண்டு நம்முடைய மாநிலத் திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற ஆந்திரம், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகின்ற காகிதத்திற்கு என்ன விற்பனை வரி விதித்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு இங்கேயும் விதித்தால் ஓரளவுக்கு சமாளிக்க முடியும்; இந்தத் தொழிலையும் தொழிலாளர்களையும் காப்பாற்ற முடியும், அதற்கு நம்முடைய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் 8 சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்தில் 4 சதவீதம்தான் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், இந்தத் தொழில் நசிப்பதற்கு விற்பனை வரி மட்டும் அல்லாமல் 'ரா மெட்டீரியல்ஸ்' ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. பெரும்பாலும் 'வேஸ்ட் பேப்பர்' தான் ரா மெட்டீரியல்ஸ்; கழிவுத்தாள்தான் காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு மூலப்பொருள். இந்தக் கழிவுக் காகிதத்திற்கும் அதிக வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற கழிவுக் காகிதங்களை ஆந்திர மாநிலத்தில் கொண்டுபோய் விற்கிறார்கள், அங்கே அவர்களுக்கு அதிகமான இலாபம் கிடைக்கிறது என்பதால், அதிக விலை கிடைக்கிறது என்பதால், இங்கே கிடைக்கின்ற கழிவுக் காகிதம் ஆந்திர மாநிலத்திற்கும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் போவதால் லோக்கல் மார்க்கெட் கூட நம்முடைய மில்களுக்கு இல்லை. இது எதிர் காலத்தில் பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு விற்பனை வரித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கவந்து பேசி, இந்தத் தொழிலை, தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கின்ற வகையில் பொருத்தமான வரிவிதிப்பு முறையைக் கொண்டுவந்து, நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. மா. சின்னராசு]

இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள், ஏற்கெனவே மத்திய அரசு நிலக்கரி, இரும்பு மற்றும் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுகிற டீசல் போன்றவற்றில் செய்திருக்கின்ற விலையுயர்வால் மட்டுமல்லாமல், மத்திய அரசு கையாண்டு வருகின்ற இறக்குமதி கொள்கை காரணமாகவும் அதாவது வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற மூலப்பொருட்களுக்கு ட்யூட்டியை உயர்த்தியதன் காரணமாகவும் நசிந்துபோய் இருக்கிறார்கள். அதோடு இந்தத் துன்பமும் சேரக்கூடாது என்ற வகையில் மட்டுமல்லாமல் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற தொழிலகக் காப்பாற்றுவதற்குரிய வகையிலும் நாம் இந்தத் தகவலைத் தொழிலுக்குண்டான வரியை ஒரு சீரமைப்புக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நம்முடைய திருப்பூர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுபோல் திருப்பூர் பனியன் நூலுக்கான வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பல்லாண்டுக்காலமாக கோரிக்கை இருந்து வருகிறது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு மிகப்பெரிய அளவில் கலகத்தாவோடு போட்டிபோட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். திருப்பூர் பனியனைப் பொறுத்தவரையில் அதனை இந்தியாவிற்குள் எங்குமே விற்க முடியாது என்ற நிலை வந்திருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான தொழில் அதிபர்கள் அனைவரும் தொழிலாளர்களாக இருந்து தொழில் அதிபர்களாக மாறி இருக்கக் கூடியவர்கள். அவர்கள் வெளிநாட்டு ஆட்டரை மட்டுமே நம்பி தொழில் நடத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் பனியன் நூலின் மீது இருக்கின்ற விற்பனை வரிதான். எனவே அந்த விற்பனை வரியினை வங்காளத்தோடு ஒப்பிட்டு நாமும் சீரமைக்க வேண்டிய சட்டாயம் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து டையிங் அண்ட் பிரிண்டிங் என்ற வகையில் அதாவது கைத்தறி துணியை டையிங் செய்து, பிரிண்டிங் செய்து கொடுக்கிறவர்கள் ஒப்பந்தத் தொழிலில் இருக்கக்கூடியவர்கள். ஈரோடு, சேலம் போன்ற இடங்களில் பெரும்பாலும் கைத்தறி துணியை வாங்கி டையிங் செய்து கொடுக்கக்கூடிய தொழில், நாம் போட்டிருக்கிற ஒப்பந்த வரியின் மூலம் பாதிக்கப்படுவதோடு, கைத்தறித் துறையை ஒரு நலிவைப் பெறுகிற அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் கருத்தில் கொண்டு தயவு செய்து இதனை சீரமைக்க வேண்டும். எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் தொழிலும், உற்பத்தியும் இருந்தால்தான் அதிலேயிருந்து வரக்கூடிய விற்பனை வரியும் வரும் என்கிற அந்த அடிப்படையில் அதாவது பொன் முட்டையிடுகிற வாத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும்; அழித்துவிடக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் விற்பனை வரியினைச் சீரமைக்கவேண்டும். இது

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1987 ஏப்ரல் 1]

தொடர்பாக அண்மையில் பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையில் தெரிவித்த கருத்து இதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற வகையில் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“The State and Central Government tax policies should not be such as to stifle industrial growth. More tax revenue could be collected by higher growth...” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது நம்முடைய கொள்கை எவ்வளவு தீவிரமாக அமல்படுத்தப்படுகிறதோ அதே அளவுக்கு தொழில்கள் நசிந்துவிடாமல் பாதுகாப்பதும் நம்முடைய கடமையாகும். பெரிய வரிவிதிப்பு இல்லாமல் அதிக உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதன்மூலம் நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்க்கிற வரி கூடுதலாகக் கிடைக்கும் என்பதை இந்தத் துறை கருத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட வரிவிதிப்பு முறைகளை நாம் எவ்வளவு தான் சீராக்கினாலும்கூட மத்திய அரசினுடைய, மாநில அரசோடு பகிர்ந்து கொள்கிற நிதிப்பங்கீட்டு முறை மாற்றில்லை என்றால் எதிர்காலத்தில் நம் தேவைகளை நாம் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாது. இனிமேல் வரி போடுவதற்கு இடம் இல்லை என்றாலும் இனி கூடுதலாக பணிகளை எதிர்காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் வரி விதிப்பு முறையிலும், மாநில அரசோடு செய்துகொள்கின்ற பங்கீட்டு முறையிலும் மிகப்பெரிய மாறுதல் வேண்டும். ஏற்கெனவே போட்டு வருகிற அடிஷனல் செஸ் என்று சொல்லக் கூடிய விற்பனை வரியை அவர்கள் கைவிட்டு விற்பனை வரி அல்லது செஸ் என்பது மாநில அரசினுடைய முழு உரிமை என்ற அளவில் அதில் வருகிற ஓட்டுமொத்தமான வரியையும் நாமே பெறுகிற அந்த வகையில் மாறுதல் வரவேண்டும். அதாவது ஏற்கெனவே மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கை அடிப்படையில் மாநில அரசு பல்வேறு சமுதாய நலத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் அவற்றை மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க முன்வரவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொரு முறையும் தொழில் உற்பத்திக்கு மிக அத்தியாவசியமான கோல், இரும்பு போன்றவற்றின் விலைகளை ஏற்றுவது அல்லது மாற்றியமைப்பது என்றால் அப்போது நிச்சயமாக மாநில அரசின் நிலையினையும் கலந்துகொண்டு அந்த விலைகளை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். பெரும்பாலும் இந்த உற்பத்திக்கான மூலப்பொருட்கள் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிற காரணத்தால் வரி விதிக்காமலேயே விலைகளை 20 சதவீதம், 30 சதவீதம் என்று பட்ஜெட்டுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாமல் பட்ஜெட்டுக்கு முன்னாலேயே கூட ஏற்றிவிடுகிற காரணத்தால் இந்தத் தொழில்கள் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட காரணத்தால் தான் விலை கட்டுக்கடங்காமல்

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. மா. சின்னராசு]

போகிறதே ஒழிய தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல் இந்தியா முழுவதிலும் உற்பத்திப் பொருட்களின் விலை கூடுகிறதே ஒழிய வரியால்தான் கூடுகிறது என்று சொல்வது நியாயத்திற்குப் புறம்பானது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த வகையிலே அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நம்முடைய மாற்றுக் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் வரியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை சொல்கிற அதே நேரத்தில் கூடுதலாக வருவாயை ஈடுபடுத்தும் ஆலோசனை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய வருமானத்தை நாம் கூடுதலான வரியின் மூலம் பெற முடியாத நிலையில் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு மக்கள் பங்கினை அதிகமாகப் பெறும் முயற்சியிலும் நாம் ஈடுபட வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம்.

(முற்பகல் 11-50)

அந்த வகையிலே உள்ளாட்சி துறையில், உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் நகராட்சி, ஊராட்சி போன்றவைகள் கல்விக்காகவும், மருத்துவத்திற்காகவும், சாலை பராமரிப்பிற்காகவும் எப்படி குறிப்பிட்ட பணிகளை பங்காக ஏற்றுக் கொண்டு வந்ததோ அந்தப் பங்கினை கட்டாயமாக மக்களிடமிருந்து பெற்று ஏற்றுச் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை உருவாக வேண்டும். அதன்மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பல செலவினங்களை வருங்காலத்தில் குறைக்க முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்று வரி விதிப்பு முறையில் எழுப்பிய பிரச்சனைக்கு, வரியிலே கூட அரசியல் லாபம் காணும் முயற்சிகளை முறியடிக்க புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்று வழங்கிய உத்தரவின் மூலம் அந்தச் சவாலுக்கு நல்ல தொகு பரிசுரத்தையும் அவர்களுக்கே உரிய பாணியில் வழங்கியிருப்பதை இந்த நேரத்தில் வரவேற்று, நான் குறிப்பிட்ட இனங்களுக்கு சலுகைகளையும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும், நிருவாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் என் கருத்துக்களை நான் சார்ந்திருக்கின்ற துராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இதிலே “தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச்சட்டம், ஏனைய வணிக வரிச் சட்டங்கள் ஆகியவற்றின் கீழ் விற்பனை வரியாக வசூலிக்கப்பட்ட தொகை 1985-86 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டிற்கு உரிய வருவாயில் 68 சதவீதமாகும். 1984-85-ல் வணிக வரிகள் வாயிலாக 905.32 கோடி ரூபாய் வருவாய் கிட்டியது. 1985-86-ல் ரூ. 1,035.13 கோடி கிட்டியது. இது கடந்த ஆண்டைக்காட்டிலும் சுமார் 13 சதவீதம் கூடுதலாகும் என்று” பெருமையோடு நீங்கள் அறிவித்திருக்கிறீர்கள்.

[திரு. அ. மலர்மன்னன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

அதைப்போலவே 1986-87 ஆம் ஆண்டில் 1987 பிப்ரவரி வரை ரூபாய் 105,980.00 லட்சம் வசூலிக்கப்பட்டதாகவும், இதற்கு முந்தைய ஆண்டில் இதே கால அளவில் வசூலாகிய தொகை ரூ. 92,982.00 இலட்சமாகும். இத்தொகை சென்ற ஆண்டை விட ரூ. 12,998.00 லட்சம் அதிகமாகும் என்று இங்கே தந்திருக்கிறீர்கள். இந்த அளவிற்கு தமிழகத்தினுடைய மொத்த வருவாயிலே 1/3 பங்கை இந்த துறை தந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வரியின் காரணமாக வியாபார பெருமக்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தருகிற இந்த வரியின் காரணமாக பணப்புழுக்கம் அதிகரித்து, அந்த அளவுக்கு மக்களின் வாங்குகிற சக்தியையும் அதிகரித்துக் கொண்டு, விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது என்பதையும் மறந்து விடக்கூடாது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்டவிரும்புகிறேன். கரிமஞ்சள் 5.20 ஆக இருந்தது 18 ரூபாய் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. பூசுகின்ற மஞ்சள் 14 ரூபாய் இருந்தது 60 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. கடுகு 2.80 ஆக இருந்தது 11 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. சீரகம் 14 ரூபாயாக இருந்தது 34 ரூபாய் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. புளி 3.30 ஆக இருந்தது 12 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. து.பருப்பு 2.30 ஆக இருந்தது 11 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. உ.பருப்பு 3 ரூபாயாக இருந்தது 8.50 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. க.எண்ணெய் ரூ. 4.90 ஆக இருந்தது 21 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. ந.எண்ணெய் 9.50 ஆக இருந்தது 30 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. ரேடியோ ஆயில் ரூபாய் 7 ஆக இருந்தது 25 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. சீயக்காய் 2.70 ஆக இருந்தது 14.50 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. தே.எண்ணெய் 11.20 ஆக இருந்தது 39 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. தனியா ரூ. 5 ஆக இருந்தது, 17 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. மிளகு ரூபாய் 16-லிருந்து 25 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. புழுங்கல் அரிசி ரூ. 2.50 ஆக இருந்தது ரூ. 5.50 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம் உங்கள் தவறான வரி வசூல் முறைதான்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எங்கேயிருக்கிற புள்ளி விவரத்தை, ரேட்டை சொல்கிறீர்கள்?

திரு. அ. மலர்மன்னன் : இருக்கிற புள்ளி விவரங்களைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்ன சோர்ஸ் என்று தான் கேட்டேன்.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். நீங்கள் வியாபாரி அல்ல. நான் வியாபாரி. ஆகவேதான் இந்த விவரங்களைத் தெரிவிக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, அரிசியினுடைய விலை ரூ. 5.25 என்று குறிப்பிட்டார்கள். கூட்டுறவுக் கடைகளில் என்ன விலைக்கு அரிசியை அரசு விநியோகித்து வருகிறது என்பதை உறுப்பினர் அறிவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுக் கடைகள் பற்றி சொன்னார்கள். நான் பின்னால் அதற்கு விளக்கம் அளிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசாங்கம் தமிழகத்தில் அமைந்ததற்குப் பிறகு கூட்டுறவுக் கடைகள் வந்தன என்பதல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்காலத்தில் கூட அரசின் சார்பில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக அரிசி விநியோகம் செய்யப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் அரிசி விநியோகம் செய்வதற்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட அது மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படாததா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : இதற்கு விளக்கத்தை எங்கள் பக்கத்தில் இருந்தவர் ஒப்போது அந்தப் பக்கத்தில் வந்திருக்கிறார். அவரிடம் கேட்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, யார் எந்தப் பக்கத்திலிருந்து எங்கே போனார் என்பது பிரச்சனை அல்ல. அந்த நேரத்தில் இருந்த அந்த இயக்கம் இவரும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த இயக்கத்தில் இருக்கிற நண்பரை கேட்க வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது என்பதால் நான் இதைக் கேட்கிறேன்.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கீடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதற்கேற்றவாறு நேரத்தை ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் எந்தப் பக்கம் இருக்கிறார் என்பது கேள்வியல்ல என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் வழங்கப்படுகிற அரிசியின் தரத்தையும், இன்றைக்கு வெளிச்சந்தையில் கிடைக்கிற அரிசியின் தரத்தையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தடவை சென்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அடிக்கடி குறுக்கிடுகிறேன் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரிசியினுடைய விலையேற்றத்தின் காரணமாக பல்வேறு அரசுகள் கவிழ்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நாங்கள் நன்றி உணர்ந்திருக்கிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மலர்மன்னன்

[த. இராமசாமி]

1987 ஏப்ரல் 1]

அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற அந்த இயக்கமும் அரிசியால்தான் கவிழ்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே இந்த அரசு மிகவும் கவனத்தோடுதான் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. அ. மலர்மன்னன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆட்சியும் இந்த அரிசியால்தான் கவிழ்ப்போகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்ததற்குப் பிறகு பல்வேறு சலுகைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஏழை, எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், அன்றாடம் உழைக்கிற மக்கள் ஆகியவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்று, நியாயத்தின் அடிப்படையில் செயல்படுகிற அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டதில் மாற்றம் செய்வதால் 10 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இழப்பு இருந்தாலும்கூட உணவுப் பொருள்களுக்கு, சாப்பாட்டிற்கு வரி போடக்கூடாது என்பதை உணர்ந்து நம்முடைய உத்தமத் தலைவர், தாய் உள்ளங்கொண்ட தலைவர் நேற்றையதினம் செய்த அறிவிப்பிலிருந்து இந்த அரசின் செயல்முறையை உறுப்பினர் புரிந்து கொண்டிருப்பார் என்றே கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். இந்தப் பக்கம் இருந்தவர் இப்போது அந்தப் பக்கம் வந்திருக்கிறார், அவரைக் கேட்டால் விளக்கம் தெரியுமென்று சொன்னார்கள். இந்தப் பக்கம் நான் இருக்கிற காரணத்தால் அந்தப் பக்கத்தில் என்ன நடந்தது என்பதைச் சொல்வது சரியாக இருக்கும். நான் தெரிந்து சொல்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் போது நியாய விலைக் கடைகள் என்று சில கடைகளை திறந்து வைத்திருந்தோமே தவிர, புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்ததற்குப் பிறகு தான் கிராமங்கள் முழுவதும் 17 ஆயிரம் நியாய விலை கடைகளை திறந்தார்கள் என்கிற உண்மையை ஒப்புக்கொண்டே தீர வேண்டும். அவர்கள்தான் இதைச் செய்தார்கள். அதனால் தான் அரிசியினுடைய விலை ஓரளவிற்கு கட்டுப்பட்டு விலைக் கேறாமல் இருக்கிறது என்கிற உண்மையை நாட்டிற்கு மூடி மறைக்கக்கூடாது. உண்மையை ஒப்புக்கொள்வதில் தவறில்லை; உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள மறுப்பதுதான் குற்றம்.

திரு. அ. மலர்மன்னன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இருக்கிற இடத்திற்காக இப்படி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மறுபடியும் நான் சொல்கிறேன். இருக்கிற இடத்திற்காக அல்ல. உண்மையைச் சொல்கிறேன். ஏறத்தாழ 17 ஆயிரம்

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்தது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில்தான் என்ற உண்மையை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அதை ஒப்புக் கொள்வதற்கு ஏன் மறுக்கிறீர்கள்?

(நண்பகல் 12-00)

திரு. அ. மலர்மன்னன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே ஒன்பது ஆண்டுக்காலமாக அமைச்சராக இருந்தவர், அதைச் செய்யத்தவறிவிட்டார் என்று ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஒன்பது ஆண்டுக்காலம் அல்ல, ஏழு ஆண்டுக்காலம். இப்படி கூட்டிக்கொண்டே போகவேண்டாம். உணவுத்துறை அமைச்சராக கடைசி வரையில் இருந்தது கிடையாது. வேறு துறைகளிலும் அமைச்சராக இருந்தேன். ஆகவே அன்று இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி செய்ய தவறிவிட்டது. அதற்காக வெட்கப்படுகிறேன், வருத்தப் படுகிறேன்.

திரு. அ. மலர்மன்னன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் தவறை ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி. இப்படிப்பட்டவர்களை எங்கள் தலைவர் அமைச்சராக வைத்துக்கொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்படிப்பட்டவர்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தோம் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. அப்படி ஒரு தவறான முதலமைச்சரின் கீழே வேலை செய்ய வேண்டி வந்ததற்காக நான் வெட்கப்படுகிறேன் என்று சொல்வதற்கு அதிக நேரம் பிடிக்காது.

திரு. அ. மலர்மன்னன்: அத்தகைய முதலமைச்சரிடம் இறுதி வரையில் இருந்துவிட்டுப் போனவர்தான் இந்த அமைச்சர் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இதுபோன்ற வாதம் வரும் என்று காத்துக்கொண்டிருந்தேன். வாதத்தைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டாம். நாங்கள் எல்லாம் சேர்ந்துதான் அவரை முதலமைச்சராக ஆக்கினோமே தவிர, அவர் எங்களுக்கு அமைச்சர் பதவி கொடுத்ததாக தவறாகப் பேசவேண்டாம். (குறுக்கீடுகள்).

திரு. அ. மலர்மன்னன்: குற்றத்திற்கு அவர்தான் பொறுப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மலர்மன்னன், டி.மாண்டின் மீது பேசங்கள். (குறுக்கீடு).

[1987 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அப்ரூவர் சாட்சி சொல்கிறேன் என்று வக்கீல் பேசுகிறார். அப்ரூவர் சாட்சி சொல்வதிலே தவறு இல்லை. தவறான சாட்சிதான் சொல்லக்கூடாது. (குறுக்கீடு). நான் அப்ரூவர் ஆக ஆகிறேன் என்று சொல்கிறார். குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டதற்கு நன்றி. உண்மையைச் சொல்வதற்கு என்ன தயக்கம்? நான் அப்ரூவராக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. 17 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகளை இந்த ஆட்சி திறந்தது என்று சொல்வது குற்றமா, தவறா? எந்தக் குற்றமும் கிடையாது, தவறும் கிடையாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிடையாது. திரு. மலர்மன்னன் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் நினைத்தவுடன் கொடுக்க முடியாது. குறுக்கீடு எந்த விதியின்கீழ் சபை நடந்ததிலே எந்த விதி மீறப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். Please quote the rules. Without quoting the rules I will not allow you. உங்கள் இஷ்டத்திற்கு point of order all w பண்ணமுடியாது. Mr. Raghumankhan, Please do not try to monopolise the time of the House. (குறுக்கீடு) திரு. மலர்மன்னன் அவர்களுக்குத் திறமையிருக்கிறது. அவர் பதில் சொல்வார். (குறுக்கீடு) நீங்கள் யாரும் அவருக்கு உதவிக்கு வரவேண்டாம். நான் அனுமதிக்கவில்லை. திரு. மலர்மன்னன் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு). எந்த விதி மீறப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். Please quote the rules சீக்கிரம் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குற்றச்சாட்டு சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொன்னால், பிறகு இங்கிருந்து வாதங்கள் கிளம்பிவிடும். உருவாக்கப்பட்ட நியாயவிலைக் கடைகளை ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா என்று கேட்டார்கள். (குறுக்கீடு).

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரில் இது வராது. திரு. மலர்மன்னன் பேசுங்கள். உறுப்பினர் பேசுகிற பிரச்சினை சம்பந்தமாகத்தான் point of order என்று சொல்லி, பதில் சொல்ல முடியும். எந்த விதி இங்கே மீறப்பட்டிருக்கிறது? விதி மீறப்பட்டிருந்தால்தான் point of order கிளப்ப முடியும். (குறுக்கீடு) Ruling உங்கள் இஷ்டத்திற்குக் கொடுக்க முடியாது. கொஞ்சம் இங்கே பாருங்கள். நீங்கள் ஒரு வக்கீல். ஒரு வழக்கு வருகிறபோதுதான் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு கொடுக்க முடியும் தவிர, திடீரென்று ஒரு வக்கீலைப் பிடித்து, இது சம்பந்தமாக தீர்ப்பு கொடுங்கள் என்று சொன்னால் கொடுக்க மாட்டார்கள். உங்களுக்கு இதிலே தீர்ப்பு கொடுத்தாகிவிட்டது. உங்கள் இஷ்டத்திற்குத் தீர்ப்பு கொடுக்க முடியாது (குறுக்கீடு).

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 1]

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. மலர்மன்னன் பேசுங்கள். உங்கள் இஷ்டத்திற்குப் பேசக்கூடாது. திரு. மலர்மன்னன் அதற்குப் பதில் சொல்வார். (குறுக்கீடு)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: * *

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

\ (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மலர்மன்னன், நீங்கள் பேசியதை நான் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தேன். டி.மான்டின மீது பேசுங்கள். மற்றவற்றை எல்லாம் பொதுக்கூட்டத்திலே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். கட்சி விவகாரங்களை இங்கே பேசாதீர்கள். எல்லோரும் உட்காருங்கள், (கூச்சல்-குழப்பம்) இது மரபு அல்ல. (கூச்சல்-குழப்பம்) அமைச்சருக்கு ஒரு முன்னுரிமை உண்டு.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் குற்றச்சாட்டைச் சொன்னால் உங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் பேசுகிறவர் அதற்குப் பதில் சொல்லலாம் (கூச்சல்-குழப்பம்).

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: * *

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ரகுமான்கான் அவர் களுடைய குறுக்கீடுகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். நான் கேட்டுக்கொள்ளுவது எல்லாம் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மானியத்தின் மீதுதான் பேச வேண்டும். அதை மீறி நீங்கள் இந்த விவாதத்திலே ஈடுபட வேண்டாம் என்று உங்களுக்கு நான் ஒரு ஆலோசனையாக சொல்லுகிறேன்.

திரு. அ. மலர்மன்னன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னை மானியத்தின் மீது பேச விடமாட்டேன் என்கிறீர்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் உங்களைச் சொல்ல வில்லை. (குறுக்கீடுகள்) குறுக்கீடுகள் வேண்டாம். குறுக்கீடுகளை நீக்கிவிட்டேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைச் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1987 ஏப்ரல் 1]

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதையும் சேர்த்துதான் நீக்கி ஆகிவிட்டது. (கூச்சல்-குழப்பம்)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: குறுக்கீடுகள் வேண்டாம். குறுக்கீடுகள் நீக்கி ஆகிவிட்டன.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: Point of order கிடையாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையின் நடவடிக்கையின் கீழ் ஏதாவது நடந்து இருந்தால் எழுந்து கேட்கலாம். அவையின் நடவடிக்கையில் ஏதாவது தவறு இருக்குமானால் கேட்கலாம். (குறுக்கீடுகள்) இந்த குறுக்கீடுகள் எல்லாம் அவையின் நடவடிக்கையை சேர்ந்தது அல்ல. இவைகள் எல்லாம் தேவையில்லாத குறுக்கீடுகள்—

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதனால்தான் நான் சொல்கிறேன், இந்தக் குறுக்கீடுகள் எல்லாம் அவைக் குறிப்பில் இருக்கத் தேவையில்லை. (குறுக்கீடுகள்) உங்களுடைய குறுக்கீடுகள் மக்களுக்கு தேவையில்லை. இந்தக் குறுக்கீடுகள் இந்த விவாதத்தில் தேவையில்லை. (குறுக்கீடுகள்) இது தனிப்பட்ட குறுக்கீடுகள். இது கட்சி சார்பான குறுக்கீடுகள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தனிப்பட்ட குறுக்கீடுகள் இருக்கவேண்டாம். இப்போது மணி 11-50 ஆகிவிட்டது. திரு. மலர்மன்னன் அவர்கள் சீக்கிரம் பேசி முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. அ. மலர்மன்னன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதுதான் நான் ஆரம்பிக்கிறேன், அதற்குள் முடிக்கச் சொன்னால் எப்படி?

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * *

திரு. அ. மலர்மன்னன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேச ஆரம்பிக்கும்போதே அதிகமான குறுக்கீடுகள் வந்து விட்டன. நான் குற்றச்சாட்டே சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசும்போது வேறு யாரையும் எழுந்து நிற்பதற்கு அனுமதிக்காதீர்கள். உங்களுடைய நேரம் வீணாகிவிடும். Don't lead him to that.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. அ. மலர்மன்னன்: நாங்கள் அதைச் செய்யவில்லை, அந்த சைடிலிருந்து 4 பேர் எழுந்து சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் வணிக வரிச் சாவடிகள் பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதைப் பற்றித் தெளிவாக ஒன்றை இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், இன்றைக்கு வரி ஏய்ப்புக்கு திறவு கோலாக இருப்பதே அந்த வணிக வரிச் சாவடிகள் தான். இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னால், வணிக வரி இழப்புக்குக் காரணமாக இருப்பதும் இந்த வணிக வரிச் சோதனை சாவடிகள்தான். ஏக வரிகள் இழப்பு ஏற்படுகின்ற வணிக வரிச் சோதனைச் சாவடிகளை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே இன்றையதினம் வணிகவரி வட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், துணை ஆணையாளர் போன்றவர்களை எல்லாம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தத் துறையில் இருக்கின்ற இளநிலை உதவியாளர்கள், முதுநிலை உதவியாளர்கள் போன்றவர்களை அருள்கூர்ந்து அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் மெத்த பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இந்தத் துறையில் இருக்கின்ற அந்த அலுவலர்கள் போதாத காரணத்தால், இன்றைக்கு ஸ்டைபண்ட் எல்லாம் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் உணர வேண்டும்.

இன்றைக்கு விற்பனை வரிக்குப் பதிலாக கூடுதல் ஆயத் தீர்வை வரியாக விதித்திருக்கின்ற மத்திய அரசினுடைய போக்கை மாநில அரசு கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொஞ்சம் கூட தயவுதாட்சண்யமில்லாமல், நம்முடைய இனங்களிலிருக்கின்ற பொருட்களை மத்திய அரசு கொண்டு செல்வதைத் தடுப்பதோடு, அதற்காகப் போராட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரிபு திக் குழுவின் பரிந்துரையில் தமிழகத்திற்கு வருகின்ற மருந்துகள், சிமிட்டி, காகிதம், காகித அட்டைகள், பெட்ரோல் போன்ற பொருட்கள், இன்றையதினம் மத்திய அரசு தரப் பிற்குக் கொண்டு போவதற்கும், ஏற்கனவே துணி, சர்க்கரை, புகையிலை போன்ற பொருட்களைக் கொண்டு சென்ற கர்ரணத்தால், இன்றைக்கு தமிழகத்திற்கு வரவேண்டிய வரிகள் வர மல் போகின்ற காரணத்தால் நாமெல்லாம் வரி போட்டு, இன்றைக்கு விலைவாசி ஏறுகின்ற நிலைமைக்கு தமிழக அரசு இருக்கிறது என்பதையும், ஆகவே இந்தத் துறையைச் சரி செய்தால் வரி போட வேண்டியதில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே வணிக வரித்துறைப் பணியாளர் பயிற்சி நிலையங்களை அமைக்கின்ற நேரத்திலே, வரி வீதங்களை எப்படியெல்லாம் வசூலிக்க வேண்டும், இன்றைக்கு வியாபாரி

[திரு. அ. மலர் மன்னன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

களிடத்தில் எப்படியெல்லாம் அந்த வரிகளைப் பெறவேண்டும் என்று அறுவறுத்திக் கூறி, வியாபாரிகளைப் பாதுகாத்திட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதுபோன்று இன்றைக்கு விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழு என்ற ஒன்று அமைக்கப்பட்டு இருப்பதாக 6-11-85 ஆம் நாளிட்ட அரசாணை எண் 1030-ன் கீழ் அதற்காக அமைக்கப்பட்ட அந்த ஆலோசனைக் குழுவிலே அரசு சார்பற்ற உறுப்பினர்கள் 13 பேர் என்றும், அரசு அதிகாரிகள் 13 பேர் என்றும், இன்றைக்கு நிதியமைச்சர், துறையமைச்சர், ஊரக வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டமே நடைபெறுவது இல்லை. அந்த ஆலோசனைக் கூட்டம் நடைபெற்றாலும், அந்த ஆலோசனைக் கூட்டத்திலே சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்களை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம், ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டங்களுக்கு, 2, 3 கூட்டங்களுக்கு நான் சென்று சொன்ன கருத்துக்கள் எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்திலே ஒட்டுமொத்தமாக வியாபாரிகளைப் பாதிக்கின்ற கூடுதல் வரியை அறவே நீக்கிவிட வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு வியாபாரப் பெருமக்கள் மாநாடு மூலமாக, அரசிடமும், முதலமைச்சரிடமும் பல்வேறு தூதுக் குழுக்கள் வந்து சொல்லியிருந்தும், இன்றையதினம் அந்தக் கூடுதல் வரியை இதுவரையில் நீக்கவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கின்ற டாக்சு பிள் டர்ன் ஓவர் என்று இருந்ததை இன்றைக்கு total turn over என்று போட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் இந்த வரியை வியாபாரிகள் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இது நியாயம்தானா என்பதனை இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே தான் இன்றைக்குப் போடப்பட்டிருக்கின்ற கூடுதல் வரியை எதிர்த்து, வருகின்ற 6 ஆம் தேதி தமிழகம் தழுவிய போராட்டத்தை வியாபாரிகள் கடைகளை மூடுகின்ற அளவிற்கு நடத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே வியாபாரிகள் வணிகப் பெருமக்களை அழைத்துப் பேசிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராசு அவர்கள் பேசிய போது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஓட்டல் வரியை எடுத்து விட்டதாக இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு வரியை ஏன் போட வேண்டும்? போட்டதன் காரணமாக ஓட்டல்களில் 40 பைசாவாக இருந்தது 50 பைசாவாக உயர்ந்துவிட்டது. நாஞ்சிலார் அவர்கள் சொன்னது போல், தோளுக்கு மேல் ஏறிவிட்டது தோசை விலை. இதை

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. அ. மலர்மன்னன்]

எப்போது இறக்கப்போகிறீர்கள்? இறக்க முடியுமா? ஆகவே இறக்கப் போவதில்லை. எனவே ஒரு வரியைப் போட்டுவிட்டு இன்றைக்கு இட்லி 50 காசாக ஏறியிருப்பதினால் பின்னாலே அந்த வரியை எடுக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே இதுபோன்ற வரிகளைப் போடுவதற்கு முன்னால் அந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரப் பெருமக்களை அழைத்துப்பேசி இந்த வரியைப் போட வேண்டுமென்ற உயரிய நோக்கை ஏற்கனவே பாராளுமன்றத்திலே வி.பி. சிங் அவர்கள் இருந்த காலத்திலேயே கடைப்பிடிக்கப்பட்ட கொள்கையை தமிழக அரசும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோலவே திரையரங்கைச் சார்ந்தவர்கள் எல்லாம் உங்களிடையே ஒரு கோரிக்கையை வைத்தார்கள். அந்த கோரிக்கையின் விளைவாக 6 விதமாக இருந்த வரியை இன்றையதினம் ஒரு கட்டமாக மாற்றி இன்றைக்கு 48 முதல் 53 வரையிலும் இருந்ததை அவர்கள் 50ஆக உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டதை 55% ஆக உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 48% இருந்து 55% என்று இருக்கின்ற போது அவர்கள் 7% வரியை இன்றைக்கு கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதுபோலவே 50-ல் இருந்து 51 என்று இருக்கின்ற போது 4% வரியைத்தான் அவர்கள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அது போலவே 53% ஆக இருக்கின்றவர்கள் 2% தான் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதிலே சுமார் 53% இருக்கின்ற கொட்டகை உரிமையாளர்கள் 50 திரைப்பட உரிமையாளர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை (மணியடிக்கப்பெற்றது) இப்போது தான் ஆரம்பித்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 25 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. குறுக்கீட்டிற்கு 10 நிமிடங்கள் என்று கழித்து விட்டாலும் 15 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. அ. மலர்மன்னன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் 55% ஆக போடப்பட்டிருக்கின்ற இந்த வரி கட்டணத்தை—உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஒரு ரூபாய்க்கு அனுமதி கட்டணத்திற்கு 55 காசுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே 55 காசுகள் போக திரை உரிமையாளர்களுக்கு 45 காசுகள் தான் கிடைக்கிறது, பொது வரியிலே 40 காசுகள் கட்டிவிட்டால் தற்போது 55 காசிலிருந்து ஒவ்வொரு 40 காசுக்கும் 15 காசுகள் கட்ட வேண்டிய நிலைமைக்கு இன்றைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் ஏற்கனவே உள்ளதைப் போல அவர்களுக்கு நெட்டிலே 50 காசாக வரி போட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்தத் துறையிலே 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ** (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்படி உள் நோக்கம் கற்பித்து அவரவர்கள் கற்பனை பண்ணி விவாதம் பண்ணினால் எப்படி டிமாண்டிற்கு சம்பந்தம் இருக்கும்? நீங்களே சொல்லுங்கள். கற்பனையாக ஒரு வாதத்தைப் பண்ண ஆரம்பித்தால், அப்புறம் இந்தப் பக்கம் பண்ண ஆரம்பித்தால் அதையும் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். அரசியலுக்கு வந்து ஒரு தொழிலைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தால், அப்புறம் எல்லோரும் சொல்ல ஆரம்பித்தால் ரொம்ப சிக்கல் வந்துவிடும். அதை நீக்கிவிடுங்கள். என்ன வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். criticise பண்ணுங்கள். அந்த நடிகர்களைப் பற்றிச் சொன்ன பகுதிகளை எல்லாம் நீக்க உத்தரவிடுகிறேன். இது டிமாண்டிற்கு எப்படிப் பொருத்தம் என்று சொல்லுங்கள். உள்நோக்கம் கற்பித்தால் எப்படி? Expunge பண்ணுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் நீக்கப்பட்டதா? இல்லையென்றால் நான் மறுப்பு சொல்ல வேண்டியவரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தேவையில்லாமல், இந்த மானியத்திற்குச் சம்பந்தம் இல்லாமல் பேசியவை நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. அ. மலர்மன்னன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே உங்களுடைய அரசினுடைய வரிக் கொள்கை ஒரு சரியான கொள்கையாக இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கெய்வார் குழுவும் சினிவாள் குழுவும் ஏற்கனவே பரிந்துரை செய்துள்ளது ஒரு முனை வரிதான் இந்தத் துறையில் இருக்க வேண்டுமென்று. ஆனால் உங்களுடைய கொள்கையோ ஒரு பக்கம் ஒருமுனை வரி, மற்றொரு பக்கம் பலமுனை வரி. நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் இன்றையதினம் ஏலக்காய் ஒருமுனை வரி என்று இருந்ததை பலமுனை வரியாக ஆக்கி இருக்கிறீர்கள். ஆகவே இரும்பு, அலமாரி, பாதுகாப்புப் பெட்டகங்கள் இன்றைக்கு பலமுனை வரிக்கு சென்றிருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 12-20)

அதுபோல், கட்டுமான தளவாடங்கள் அனைத்தையும் பல முனை வரிக்குக் கொண்டு போகிறீர்கள். மோட்டார் உதிரி பாகங்கள் மற்றும் இதர உதிரி பாகங்கள் ஆகிய இவைகளை எல்லாம் பல முனை வரிக்குக் கொண்டு செல்கிறீர்கள், டயர் மற்றும் டியுப்புகள், மருந்துகள் இவைகளை எல்லாம் பலமுனை வரிக்குக்கொண்டு போகிறீர்கள். ஆகவே, உங்களுடைய கொள்கை என்ன? ஒரு முனை வரிக் கொள்கையா? பல முனை வரிக்

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. அ. மலர்மன்னன்]

கொள்கையா? ஆகவே, இந்தக் கொள்கையில் இருந்து பல்வேறு நேரங்களிலே மாறுபடுகிறார்கள். நீங்களே கெய்வார் குழுவும் சீனிவாசன் குழுவும் அமைக்கிறீர்கள். அந்தக் குழு படிப்படியாக ஒருமுனை வரியைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று பரிந்துரைத்து இருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் நீங்கள் அதையெல்லாம் மீறி, ஒரு சில கட்டங்களிலே பலமுனை ஆக்கினீர்கள். ஏற்கனவே எவா்சில்வருக்கு ஒருமுனை வரியாக இருந்ததை பலமுனை வரி ஆக்கினீர்கள். ஒன்று 6-ஐ 4-ஆக உயர்த்தினீர்கள். அதனால் ஏற்பட்ட டலன் என்ன? அதைச் சொல்லுங்கள் புள்ளி விவரத்தோடு. ஆகவே, இதுபோன்ற..... (மனியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அரை மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. 10 நிமிடம் இன்ட்டரெப்ஷன் என்று கழித்தால் கூட 20 நிமிடம் ஆகிவிட்டது. அடுத்து திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) இந்த நேரத்திலே பத்திரிகையாளர்களுக்கு ஒரு அறிவிப்பு. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரும், நானும் சில பகுதிகளை நீக்கியிருக்கிறோம். இந்த நேரத்திலே வேண்டுமென்றால் பத்திரிகையாளர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கின்றோம். சில பத்திரிகைகள் விதிகளுக்குட்பட்டு இங்கே நீக்கப்படுகின்றவைகளை வேண்டுமென்றே பிரசுரிப்பதை, உறுப்பினர்கள் எங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து உரிமைப் பிரச்சினையாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உங்களுக்கென்று பத்திரிகையாளர் சங்கம், நிருபர்கள் சங்கம் இவைகள் எல்லாம் விதிகளுக்குட்பட்டு இருக்கின்றன. உங்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். இந்த விதிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதைப் பத்திரிகையாளர்கள் எல்லோரும், எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் அறிவுறுத்த வேண்டும் என்று வேண்டுகோளாக விடுகிறோம். இந்த வேண்டுகோளும் மீறப்பட்டால், கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை என்பதையும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. ஆ. நடராசன் : நடவடிக்கை எடுங்கள். ஆனால் கடுமையான நடவடிக்கை என்று..... (குறுக்கீடு, கூச்சல்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆமாம், விதிகள், நீங்கள் சொல்கிற சட்டம். (குறுக்கீடு, கூச்சல்) திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன், நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி இந்த அரசினுடைய முக்கியமான ஒரு வருவாயாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட..... (குறுக்கீடு, கூச்சல்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படி உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுவது முறையல்ல, திரு. ரகுமான்கான். (குறுக்கீடு) அது வேறு விஷயம், பேரவை முடிவு பண்ணுகிறது. நாங்களா

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

பண்ணுகிறோம். பேரவை என்றால் உங்களையும் சேர்த்துத் தான் சொல்கிறோம். (குறுக்கீடு) திரு. ஹேமச்சந்திரன், நீங்கள் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு, கூச்சல்) உரு. ரகுமான்கான் அதை நீங்கள் சொல்லமுடியாது உட்காருங்கள். உங்கள் விருப்பத்திற்கு பேரவையை நடத்தமுடியாது. (குறுக்கீடு) திரு. ஹேமச்சந்திரன் நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : விற்பனை வரியை உயர்த்திக் கொண்டே போவதன் காரணமாக ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் இன்று கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் இதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால்—இந்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயே 5 வது பக்கத்திலே இருப்பது, (Additional excise duty) அதாவது கூடுதல் ஆயத் தீர்வை இன்றைக்கு துணி, சர்க்கரை, புகையிலை போன்ற பொருள்களுக்கு மத்திய அரசு விதித்து வருகிறது. மத்திய அரசு இன்றைக்கு மாநில அரசுக்கு என்ன, என்ன முறைகளிலே வரிகளை கொண்டு வருவதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றனவோ, அதை எல்லாம் இன்று Excise duty என்ற முறையிலே வசூலித்துச் செல்கிறது. அதற்கு நியாயமான விகிதம் மாநில அரசுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த நம்முடைய அரசு தவறிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலேதான் மத்திய அரசிடமிருந்து Excise dutyயிலுள்ள நியாயமான விகிதத்தை வாங்க முடியாத காரணத்தினால் இன்று நடுத்தர மக்களும், ஏழை மக்களும் பாதிக்கக்கூடிய முறையிலே இங்கே விற்பனை வரியைப் போட்டு, அதுவும் மக்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பல்வேறு பொருட்கள்—செங்கல், மரம், மருந்து வகைகள் போன்ற பொருட்களிலேயே விற்பனை வரி போட்டு அதன் காரணமாக இன்று விலைவாசி உயர்வை ஏற்படுத்தக் கூடிய நிலைமை மாநிலத்திலே வந்திருக்கிறது.

1985 வது வருடம் நாடாளுமன்றத்திலே எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி சம்பந்தமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த நேரத்திலே இந்த மாநில அரசினுடைய பிரதிநிதிகள், அன்றைக்கு 39 சதவிகிதம் தான் மாநிலங்களுக்கு எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி விகிதம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்ட நேரத்திலே அதை எதிர்க்கவில்லை. அதே நேரத்தில், மற்றைய கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் 75 சதவிகிதம் மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள். நம்முடைய அரசினுடைய பிரதிநிதிகளாக அங்கே இருந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அதை வலியுறுத்துவதற்குத் தவறிவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக, இன்றைக்கு ஏழை மக்களை பாதிக்கக்கூடிய முறையில் இங்கே சேஃஸ் டாக்ஸ் போட்டுக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள்.

ஒன்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது, உதாரணமாக, என் எள்ளை வாங்கக்கூடிய நேரத்திலே அதற்கு Purchase tax போடுகிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு அதை ஆட்டி எண்ணெயாக எடுக்கும் போது அதற்கு இன்னொரு டாக்ஸ் போடுகிறீர்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே அது யாருடைய தலையிலே போகிறது என்றால்

1987 ஏப்ரல் 1] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அந்த எண்ணெயை வாங்கி உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நடுத்தர மக்கள், ஏழை மக்கள் தலையிலே போகிறது. அந்த வியாபாரிகள் இரண்டிற்கும் விற்பனை வரியைக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்கும் சேர்த்து, அவர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய இலாபத்தையும் சேர்த்து இன்றைக்கு விலையை ஏற்றிக் கொண்டு போகிறார்கள். லாபத்திலேதான் இந்த மாதிரி வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் எந்தக் காலத்திலும் வியாபாரிகள் அவர்களுடைய லாபத்திலேயிருந்து இதைக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய லாபத்தை வரவாக்கிக்கொண்டு அவர்களிடமுள்ள பொருள்களின் விலையை உயர்த்தி விற்பனை வரி கொடுக்கக் கூடிய ஒரு நிலை இன்றைக்கு நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம் நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், சரியான முறையிலே விலைகளை வைக்காமல், ரெக்கார்டுகளை வைக்காமல் இன்றைக்கு வியாபாரிகள் தப்பித்து கொள்ளக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பாதிக்கப்பட்டக் கூடிய நிலையும் வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு வியாபாரிகள் செய்வதுபோல கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் செய்ய முடியாது. ஆகவே இந்த வியாபாரிகள் சந்தர்ப்பத்திற்கும், சூழ்நிலைக்கும் தகுந்த அளவிலே அவர்கள் விரைவிலே சரிக்கட்டிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அப்படி முடியாமல் இருப்பதன் காரணமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே பல்வேறு விதங்களிலே பொருள்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒழுங்காக, லாபகரமாக நடத்திக் கொள்ள முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு அதற்கு ஒரு காரணமாக நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது,**

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது,** என்று பொத்தாம் பொதுவில் ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்கிறார்கள். இது முறையல்ல.** என்று சொன்னால் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். இப்படி பொத்தாம் பொதுவில் குற்றச் சாட்டு சொல்விக் கொண்டு போவது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, இது அவைக் குறிப்பில் இருப்பதும் சரியல்ல என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஹேமச்சந்திரன், ஏற்கனவே விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகள் மீதோ, உறுப்பினர்கள் மீதோ நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் பேசக் கூடாது (குறுக்கீடு) நாம் பொதுவாகச் சொல்லக்கூடாது. அதிகாரிகளைப் பற்றிய அந்த விவாதம் நீக்கப்பட உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : இது குறித்து திரு. எம். சுந்தரதாஸ் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்து, அது வந்திருக்கிறது. அது என்னவென்றால் to discuss about the need to be on the collection of donations by the officers of the commercial Tax u, c. Department நான் அதைத்தான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1987. ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது பற்றி ஏற்கனவே நோட்டீஸ் கொடுத்த மாதிரி இருக்கிறது. நீங்கள் அதை பேச முடியாது. நீங்கள் அதைச் சொல்ல வேண்டாமே. வெட்டுத் தீர்மானம் அவர்கள் தான் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) இதையெல்லாம் பேச ஆரம்பித்தீர்களானால்,** அதைப் பேச வேண்டாம். இவைகளையும் சேர்த்து நீக்கி விடுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : ஆகவே இன்று வியாபாரிகளை (குறுக்கீடு)

திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் சுவாரசியமாகவும், நகைச்சுவையாகவும் பேசுகிற சில கருத்துக்கள் தவறான உணர்வுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு ஆதாரமாக ஆகிவிடுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆகவே அதை நீக்கிவிட்டேன் பொதுவான விவகாரங்களைப் பேச வேண்டாம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : ஆகவே இன்று வியாபாரிகளை இந்த அதிகாரிகள் துன்பப்படுத்துவதாகப் புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதை மாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய முறையிலே நிச்சயமாக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால், பல நேரங்களிலே இந்த வரிகள் எதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுபற்றி இந்த நாட்டு மக்களுக்கு தெரிந்துகொள்ள முடியாத ஒரு நிலை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வியாபார ஸ்தாபனங்கள் முன்னாலே எப்படி விலைப் பட்டியலைப் போட வேண்டுமென்று இன்றைக்கு நாம் கட்டாயப் படுத்துகிறோமோ அதைப்போல ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் என்னென்ன விற்பனை வரி வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை மக்களுக்கு தெரியப்படுத்தக் கூடிய முறையில் விளம்பரம் செய்வதற்கும், சினிமா போன்ற பல்வேறு முறைகளில் மக்கள் இந்தப் பிரச்சினைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் அதுசம்பந்தமாக நல்ல அறிவிப்புகளோ விளம்பரங்களோ செய்து அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஐயப்பாட்டை போக்கக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று, இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால், வியாபாரிகளிடமிருந்து குறிப்பாகச் சொல்லுவது என்றால், நேற்றையதினம் 'இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகையிலே 'Letters to Editor' காலத்திலே திரு. சீனிவாசன் என்கிற ஒருவர் ஒரு

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

(பிற்பகல் 12-30)

கடிதம் எழுதியுள்ளார். “Simplification on Multiplication” என்ற தலைப்புகொடுத்து எழுதியிருக்கிறார். அதில் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் ஒரு ஆட்டோமொபைல் டீலர் இன்றைய தினம் 20 வகையான ரிஜிஸ்டர்களை வைக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார். இதெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது என்றால் நடைமுறையில் உள்ளவற்றை Simplify பண்ணுவதற்குப் பதிலாக, குறைப்பதற்குப் பதிலாக பல வகையிலும் அதிகப்படுத்துகிற—கூட்டுகிற—நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக வியாபாரிகளுக்குப் பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. பல்வேறு ரெஜிஸ்டர்களை மெயின்டெயின் பண்ணுகிற அவசியம் வரும் போது அதன் காரணமாக குறைபாடுகள் ஏற்படுவது இயற்கை. ஆனால் அதிகாரிகள் அவைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி அவர்களுடைய விருப்பப்படி வியாபாரிகளை நடத்திச் செல்வதற்கு வசதியான கருவிகளாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே என்ன சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் என்றால் ரெஜிஸ்டர்களுடைய எண்ணிக்கையை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்னொரு பிரச்சினை என்னவென்றால் விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையில் அதையெல்லாம் ஒருமுனையாக—ஒருமுனை வரியாக ஏன் கொண்டு வரக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசு அதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் பல முனைகளில், Purchase T x என்றும், Production T x என்றும், விற்பனை வரி என்றும் பல்வேறு வரிகளைப் போட்டிருக்கிறோம். இந்த முறைக்குப் பதிலாக Manufacturer அல்லது Importer மட்டும் வரிக்கு உள்ளாகிற ஒரு முறையை ஏன் அரசு கொண்டு வரக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் வியாபாரம் என்பது பிரதானமாக உற்பத்தியாளர் அல்லது வெளியிலிருந்து இறக்குமதி செய்பவரிடமிருந்துதான் தொடங்குகிறது. எனவே இவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களை அந்தந்த இடத்திலேயே—அவர்களிடமிருந்து என்னென்ன முறையில் வரி வாங்க வேண்டுமோ அந்த வகையில் வரி போட்டு வாங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமானால் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் மாற்ற முடியும் என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. எனவே அதையும் இந்த அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு electricity consumption அல்லது generator-ஐ உபயோகப்படுத்தினால் அதற்காக வாங்குகிற எண்ணெய் போன்றவற்றின் விலைகளை வைத்து நல்லதொரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்சுநந்தரன்] [1987 ஏப்ரல் 1]

மேலும் இன்னொன்றையும் நான் இந்த நேரத்தில் கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பக்கத்திலே இருக்கிற பாண்டிச்சேரி மாநிலத்திற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையே இருக்கிற வரி விதியாசம் காரணமாக நம்முடைய மாநிலத்தின் வருவாய் பாதிக்கப்படுகிறது. electric goods மற்றும் automobile goods ஆகிய வற்றைப் பொறுத்தவரையில் வரிவிதிப்பில் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஒரு ஃபேனை காரைக்காலில் வாங்கிக் கொண்டுபோய் நாகப் பட்டினத்தில் விற்கிற விலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ரூ. 180 அளவுக்கு வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதைப் போலவே தான் இன்ஷூர்டு சென்னையில் ஒடுகிற பல மோட்டார் வண்டிகளில் பாண்டிச்சேரி நெம்பர்பிளேட் போடப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் பாண்டிச்சேரியில் இது போன்ற கூட்ஸ்களை வாங்குகிறபோது அங்கே நிறைய லாபம் கிடைக்கிற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாகிறது. எனவே இங்கேயும் அதே அளவுக்கு வரி விதிப்பது என்ற முறையில் ஒரே ரேட்டைப் போடுவோமானால் இந்த நிலைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளியை நாம் வைக்க முடியும் என்று எண்ணுகிறேன். எனவே அதைப்பற்றியும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்வதன் காரணமாக பாண்டிச்சேரியில் போய் வாங்குகிறவர்கள் இனி இங்கேயே வாங்குகிற நிலைமை ஏற்படும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான வருவாய் உண்டாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து உணவுப் பண்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அவற்றின் மீதான விற்பனை வரியை எடுத்துவிட்டதாக இங்கே அறிவித்தார்கள். ஆனால் நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் இன்று காலையில் கூட ஒட்டலில் சாப்பிடும்போது Sales Tax-ஐ சேர்த்துத் தான் வசூலிக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அவர்கள் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலும் பண்டங்களின் விலையையும் அவர்கள் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினமும் இன்றையதினமும் ஹோட்டல் வியாபாரிகள் சங்கத்தின் தலைவருடைய பெயரில் விளம்பரம் ஒன்று பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அது மட்டும் காணாது. அரசு ஏற்கெனவே ஏற்றிய விலையைக் குறைப்பதற்கும் வேண்டிய உத்தரவைப் பிறப்பிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இன்னொன்றையும் நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மருந்துப் பொருள்கள் மீது கூட இப்படிப்பட்ட விற்பனை வரி போடப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக அந்த பிசினெசும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதன் காரணமாக ஒரு லார காலத்திற்கு மருந்து வியாபாரிகள் மருந்து விற்கப் போவதில்லை என்றும் விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் அரசு என்னவென்று சீகபலிக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) மருந்து பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் அது மக்களுக்கு மிக மிகத் தேவையான

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அம்சம். ஆகவே ஒரு வார காலத்திற்கு இம்மாதிரி விற்கப் போவதில்லை என்ற நிலை ஏற்படுமானால் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்துப் பேசி முடிவெடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்ற மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் பொருள்களான செங்கல், மரம் போன்ற பொருள்களுக்கு போடப்பட்டுள்ள விற்பனை வரியின் காரணமாக அந்தப் பொருள்களின் விலை ஏறும். அதுவும் அரசு 30 இலட்சம் வீடுகளைக் கட்ட திட்டம் போட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு வீடு கட்டுவதற்கு 6 ஆயிரம் ரூபாய், 7 ஆயிரம் ரூபாய் என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை 10 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்துவதற்குப் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு 6 ஆயிரம் ரூபாய், 7 ஆயிரம் ரூபாயில் வீடுகள் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லும் போது மரத்தின், செங்கல்லின் வரி உயர்வின் காரணமாக அதன் விலை உயர்ந்து அப்படிக்கட்டக்கூடிய வீடுகள் பாதிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மா. சின்னராசு) : ஏற்கெனவே 5 நிமிடங்களுக்கு அதிகமாகவே பேசிவிட்டார்கள். சீக்கிரம் முடிக்கவும்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : சினிமாத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அதனுடைய கண்டிஷன் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையைப் போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்திலே தக்காளியிலே ஒரு திரையரங்கு இருக்கிறது. அங்கே 17 ஷோ காட்டிவிட்டு முனிசிபாலிட்டிக்கு 10 ஷோ என்று கணக்கு காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் மேலே யதார்த்தமாக முனிசிபாலிட்டியின் முத்திரை போடப்படாத டிக்கட்டுகள் விற்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளான சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்று முனிசிபல் சேர்மனிடம் புகார் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை போக்க வேண்டும் என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

*திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிரீவாகமும் என்ற கோரிக்கையின் மீதும், அமைச்சருடைய உரையின் மீதும், மாநில அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை நிலை மீதும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே இந்த கொள்கை குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது இந்த மாநிலத்தின் வருமானத்திலே கணிசமான பகுதியை உள்ளடக்கக் கூடியது வணிகவரியின் மூலம் வருகிற நிதியாகும். இந்த மாநிலத்தினுடைய வருவாயின் பெரும்பகுதி அதாவது

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

மொத்த வருமானத்தில் 68 சதவீத வருமானம் அளிக்கக்கூடிய இந்த விற்பனை வரித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் சேதாரமில்லாமல், மாநில அரசுக்கு முழுமையாக வந்து சேரக்கூடிய முறையில், பொதுவாக இருக்கக் கூடிய பல்வேறு விமர்சன கருத்துக்களின் அடிப்படையில் சிலபல மாற்றங்களை செய்யக்கூடிய வகையில் என்னுடைய கருத்துக்களை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெரும்பகுதி வருமானத்தை கொண்டுவரக்கூடிய இந்தத் துறை மிகவும் கவனமாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். மாநில அரசு நிர்ணயித்திருக்கக்கூடிய, விதித்திருக்கக்கூடிய வரியை, இதை வசூலிக்க நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள கருவிகளாக இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி குறிப்பாக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நிதி சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் என்ற முறையிலே, வருமானத்தைக் கொண்டு சேர்க்கிற பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளின் செயல்முறை, வியாபாரிகளாலும், பொது மக்களாலும் எத்தகைய நிலையிலே பார்க்கப்படுகிறது என்பதை கவனித்தாக வேண்டும். சில தினங்களுக்கு முன்னால் காஷ்மீர் அரசாங்கத்தின் மாநில ஆளுநர் தன்னுடைய உரையை சட்டமன்றத்தில் நிகழ்த்தும்போது ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். ஊழலையும் முறைகேடுகளையும் ஒழித்துக்கட்டுவதற்கான தொடக்க முயற்சி என்ற முறையில் அந்த மாநில அரசு ஒரு நல்ல ஆலோசனையை முன் வைத்திருக்கிறது. அதிகாரிகள் மட்டத்திலே அதிகாரிகளின் சொத்துக்களை அவர்களின் குடும்ப உறவினர் சம்பந்தப்பட்ட சொத்துக்களை அவைகள் எப்படி பெருத்துப் போயிருக்கின்றன என்பதை விரிவாக விசாரிக்க வேண்டியது மிக முக்கியமான அம்சம் என்பதை உணர்ந்து காஷ்மீர் அரசு கொள்கை அறிவிப்பாகவே அறிவித்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இந்த மாநில அரசும் அதையே ஏன் மேற்கொள்ளக்கூடாது? குறிப்பாக வணிகவரித் துறையிலாவது ஏன் மேற்கொள்ளக் கூடாது, பல உதாரணங்களை என்னாலே குறிப்பிட முடியும். அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை நெருக்குகிறார்கள், நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள் என்ற புசார் வந்திருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய வருமானத்தை கொண்டு வந்து சேர்க்க வேண்டிய அதிகாரிகள் மிகச் சரியாக செயல்படவில்லை என்பது கடுமையான குற்றச் சாட்டாகும். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை; உங்களுக்குப் புகழ் சேர்க்க வேண்டிய அதிகாரிகள் உங்களுக்கு இகழ் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உங்களுக்கு புகழ் சேர்ப்பதற்குப் பதிலாக இகழ் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், துயரத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கண்டனங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆதாரங்களோடு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும்.

திருப்பூரில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அத்தகைய சம்பவம் ஏற்பட்டதற்கு இந்த அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகள்தான் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவேதான் இங்கே நான் குறிப்பாகச்

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

(பிற்பகல் 12-40)

சொல்கிறேன். நான் பேசுகிற நேரத்தில்கூட ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையில் இந்த ஆட்சியினுடைய நடவடிக்கைகள் குற்றச்சாட்டுக்கு இலக்காகாமல் தற்காத்துக் கொள்வதற்கான முறையிலும், ஏ.சி.டி.ஓ. உட்பட அவருக்கு மேற்பட்ட அனைத்து அதிகாரிகளின் சொத்துக்களையும் பரிசீலிக்க ஒரு குழுவை நியமிக்க வேண்டும். அந்தக் குழு அவர்களின் சொத்துக்களைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களைச் சரிப்படுத்த முடியும். அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை ஒழுங்காக்க முடியும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திருப்பூர் நகரத்தில் பணியாற்றும் தொழிலுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி முழுவதும் அரசாங்கத்திற்கு வந்து சேர்வதில்லை. அவற்றை ஆதாரத்தோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். **

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மர். சின்னராசு): ஏற்கெனவே உறுப்பினர் அவர்கள் பல முறை சொல்லியாகிவிட்டது. பொதுவாகச் சொல்வது வேண்டாம். குறிப்பிட்ட அதிகாரி குறிப்பிட்ட லாரியை மடக்கினார் என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்க சரியாக இருக்கும். ** என்று சொல்வது எப்படி நடைமுறைக்கு சரியாக வரும்? அதைத் தவிர்த்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மட்டும் கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் சகோதரர் சுப்பராயன் அவர்கள் ஒரு குற்றச் சாட்டைப் பொதுவாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் அந்தத் தொகுதியின் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர். அவருக்கு எந்த இடத்திலே குற்றம் நடைபெறுகிறது என்று தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு உண்டு. இருந்தாலும் கூட பொதுவாகச் சொல்வது சரியாக இருக்காது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மா. சின்னராசு). ** என்பதை மட்டும் எடுக்கிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, பொதுவாக இங்கே விவாதத்திலே இருக்கிற இந்தப் பிரச்சினைகளில் தீர்வு அளிக்க வேண்டுமென்பதற்குத்தான் நான் துணை நிற்கிறேன். வெறுமனே டெக்னிக்கல் கிரவுண்டிங் மட்டும் தீர்வு அளிக்க முடியாது. பேரவையிலே மக்களுடைய பொதுவான பிரச்சினைகளைப் பிரதிபலிக்க வேண்டிய விதத்திலே பிரதிபலிக்கிறோம். அப்படிப் பிரதிபலிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஒரு சட்

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு.கே. சுப்பராயன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

மன்ற உறுப்பினருக்கு உண்டு. நான் குறிப்பிடுவது ஒரு கட்சியின் சார்பிலே அல்ல. பிரச்சினைகள் எந்த அளவிற்கு அதிகாரிகளால் பெரிதாக்கப்படுகின்றன, அதிகாரிகளால் எந்த அளவிற்கு சிறுமைப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைத்தான் பொதுவான குற்றச்சாட்டாக இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். இங்கே நான் அதைக் குறிப்பிடக் காரணம், நீங்களும் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும், அமைச்சரவர்களும் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். திருப்பூரை விசேஷமாகக் கவனித்து, அங்கே பனியன் தொழிலிலே நடக்கிற நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய விஷயங்களை நெஞ்சிலே இறுத்திக்கொண்டு, இந்த விஷயத்திலே சர்ப்பிரைஸ் விசிட் செய்து, என்ன நிகழ்கிறது என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று பொதுவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, பனியன் தொழில் பற்றி இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சின்னராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, பனியன் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத் தவரையில் அது தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படுகிறது.

தேசிய விடுதலை நிகழ்ந்தபோது 1950 வாக்கில் இந்தியாவி னுடைய ஒட்டுமொத்த பனியன் உற்பத்தியில் 70 சதவிகிதத்தை திருப்பூர்தான் தந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை வேறு. பல்வேறு மாநிலங்களிலே பனியன் தொழிற்சாலைகள் உருவாக்கப்பட்டுவிட்டன. அந்தந்த மாநில அரசுகள் ஏராளமான சலுகைகளை அந்தத் தொழிலுக்கு வழங்கி யதன் மூலமாக தேசிய அளவில் திருப்பூர் கைப்பற்றியிருந்த மார்க்கெட்டில் இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும் தேசிய மார்க் கெட்டை கைப்பற்றும் வாய்ப்பு இல்லாததால், உள்ளூர் மார்க் கெட்டை இழந்து ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை யின்றி இருக்கிறார்கள். ஏற்றுமதி வாய்ப்புள்ள தொழிற்சாலை கள் மட்டும்தான் இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றன. உள் நாட்டு மார்க்கெட்டை நம்பியிருந்த தொழிற்சாலைகள் முற்றிலும் வேலை இழந்துவிட்டன இதன்மூலம் வேலை இழப்பு ஏற்பட்டு, தொழிலாளர்கள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பிரச்சினை கடுமையான அதிருப்தியை தோற்றுவித்திருக் கிறது. ஆகவே தொடர்ந்து இந்த மாநில அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லும் அடிப்படையில் கேரளம், மேற்கு வங்கம், கர்நாடகம், பஞ்சாப் மாநிலங்களோடு தமிழ்நாட்டு பனியன்கள் போட்டியிடு வதற்கு வாய்ப்பு வேண்டுமென்னும்போது பிற மாநிலங்களில் சுமத்தப்படாத விற்பனை வரியை திருப்பூரில் மாத்திரம் சுமத்தியிருப்பது என்பது முற்றிலும் அரசு சொல்கிற கொள்கைக்கு பொருத்தமற்றதல்லவா? ஆகவே அதைக் கைவிட வேண்டுமென்று இங்கே குறிப்பாக வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இதனால் வருமானத்தை இழக்க வேண்டிய அவசியமேயில்லை— அவற்றை ஒரு முனைப்படுத்தி, நூல்மீது அந்த வரியைப் போட்டு, பனியன் மீதுள்ள வரியைத் தவிர்த்தால், அரசாங்கத்திற்கு வருமான இழப்பும் ஏற்படாமல் செய்துகொள்ளலாம் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

அடுத்து பெரும்பகுதி விற்பனை வரி இங்கே யாரைப் பாதிக்கிறது என்பதை குறிப்பாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். பொது மக்களைத்தான் பெரிதும் பாதிக்கிறது. மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்குப் பல ஒதுக்கீடுகள் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். எல்லாத் துறைகளுக்கும் செய்கின்ற ஒதுக்கீடுகள் போதுமானதாக இல்லை. போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு இல்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நிதி பிரச்சினை தோன்றுவதற்குக் காரணம் மத்திய அரசு இந்த மாநில எல்லைக்குள்ளே இருந்து பெறுகிற வரி விதிப்பு மூலம் பெறுகிற இன்ன பிற வருவாய்களின் மூலம் சேகரித்துக் கொள்கின்ற நிதியில் போதுமான நியாயமாக பங்கீட்டை இந்த மாநிலத்திற்கு வழங்குவதில்லை. இந்த நியாயமான பங்கீட்டில்லாதநிலையில் இந்த மாநிலத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதில் நடைமுறையில் நிதி நெருக்கடி தோன்றுகிறது. மாநிலத்திற்கு நடைமுறையில் நிதி நெருக்கடி தோன்றுவதற்குக் காரணமே, மத்திய அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்குவதற்கு கடைப்பிடிக்கின்ற விதிமுறைகள் சரியில்லை என்பதுதான். ஆகவே நமக்குப் போதுமான நிதியை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்பதை உரக்க, உரிமையோடு வலியுறுத்த இந்த மாநில அரசு தவறியிருக்கிறது. அந்த உரிமையை வலியுறுத்தவேண்டும். எதிர்க்கட்சிகளின் துணையோடு வலியுறுத்தவேண்டும் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் சொத்து வரி ரத்து பற்றி பெருமைபடத் தெரிவித்தார்கள். வரி உயர்வை ரத்து செய்திருப்பதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் குறிப்பிடவேண்டிய அவசியமே இல்லை. சகோதரர் திரு. மலர்மன்னன் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். அறிவிக்கப்பட்ட வரியை மீண்டும் திரும்ப பெறுகிற நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அறிவிக்கப்பட்ட வீட்டுவரியை உயர்த்தியது இந்த மாநிலத்தின் அனைத்துத்தரப்பு மக்களிடம் சமூகமயான அதிருப்தியையும் ஆத்திரத்தையும் உண்டாக்கியிருக்கிறது. யாருடைய பரிந்துரையின் காரணமாக இந்த ரத்து வெளியிடப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் மாநில மக்கள் உஷார் தன்மையோடு இருந்து, மாநிலத்திலே இருக்கின்ற எதிர்க் கட்சிகளும் உஷார் தன்மையோடு இருந்து மக்களைப் பாதிக்கின்ற வரி உயர்வு காலத்தே எதிர்த்து போராட்டங்களும் அமைத்த காரணத்தினாலேதான் இந்த மாநில அரசு உத்தேசமான, அநியாயமான வரி உயர்வைத் திரும்பப் பெற்று இருக்கிறதே தவிர, மாநில மக்களின் துயரத்தை உணர்ந்து அல்ல என்பதை மாநில அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்திலே மாநில மக்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த பிரச்சினையிலே அரசாங்கம் தவறான நடவடிக்கை எடுத்ததால், மக்கள் காலத்தே கூர்மையாக எதிர்த்துப் போராடினாலே ஒழிய, இந்த மாநில அரசிடத்திலிருந்து எந்தச் சலுகையையும் சலபமாகப் பெறமுடியாது என்பதற்கு இது ஒரு ஸ்பஷ்டமான உதாரணம். இதுதான் வீட்டுவரியை உயர்த்தியதை வாபஸ் பெற்றதற்குக் காரணம் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

இறுதியாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டு முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவற்றில் உள்ள நியாயத்தைக் கருதியும், செய்யவேண்டிய அவசியம் கருதியும் நான் வலியுறுத்துகிறேன். வணிக வரித்துறை அதிகாரிகளிடம் இந்த அரசு உஷார் தன்மையோடு இருக்கவேண்டும். அவர்களைக் கவனிக்கவேண்டும். வணிக வரித்துறை அதிகாரிகள் தான் முற்றிலும் அரசுக்கு வருகிற வருமானங்களை அரிக்கிற, இடையிலே சீழிக்கிற கரையான்களாகச் செயல்படுகின்றார்கள். இதை அரசு உணர்ந்து இன்றைக்கு உஷார் தன்மையோடு பரிசீலித்து அந்த அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளை விசாரணைக்கு உட்படுத்துவது அவசியமான தவிர்க்கக்கூடாத கடமையாக அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதை சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் நிர்வாகம் பற்றியை 4 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களை ஆதரித்து வைக்க விரும்புகிறேன் என்பதை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்து 10 ஆண்டுகள் காலத்திலே ஹட்சித் திட்டங்கள் பெரும்பான்மையாக தமிழகத்திலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஏழையெளியவர்களுக்கு எந்தவிதமான வரிவிதிப்பும் இன்றி, தொழில் அதிபர்களின் மீது ஒரு சில முதலாளிகள் மீது வரிகளை இட்டுத்தான் இந்த காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை இங்கேயுள்ள அனைத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நன்கு அறிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே, ஒரு சில கருத்துக்களை வணிக வரித் துறை மானியம் மூலமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் கடந்த புத்து ஆண்டுகளிலே படிப்படியாக அந்தப் புள்ளி விவரங்களை ஆய்ந்து தெரிந்துகொண்டால், எப்படிப்பட்ட வரி வருவாய் வரயில்களை அரசுக்கு உருவாக்கித் தந்திருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதைப்பற்றி எண்ணுகின்றபோது உண்மையிலேயே அந்த அதிகாரிகளை இந்த நேரத்திலே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த ஆண்டிலேயே 14 சதவிகிதம் அதிகமாக வருவாய் வரயில்களை இந்தத் துறையின் மூலம் அரசுக்கு எற்படச் செய்து கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை எண்ணுகிறபோது, உண்மையிலேயே மீண்டும் ஒரு முறை அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுபோன்று இன்றையதினம் இந்த வணிக வரித் துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற பெருமைமிக்க சகோதரர் அவர்களுடைய தன்னடக்கத்தால் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே இன்னும் பல நன்மைகளை இந்தத் துறையின் மூலம் செய்து வந்து இருக்கின்றார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு.வி. பாலகிருஷ்ணன்]

[பிற்பகல் 12-50]

அடுத்து, புதிதாக அரசு கட்டிடங்களை அமைக்க பல்வேறு இடங்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டு, அந்தத் திட்டங்களைத் தொடங்க இருப்பதாக இங்கே புத்தகத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிவகாசி பகுதியிலே இருக்கின்ற அச்சுத் தொழில், பட்டாசு தொழில், தீப்பெட்டித் தொழில் போன்றவைகளின் மூலமாக அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விற்பனை வரியாக வருவாய் வருகிறது. இதுதவிர மத்திய அரசுக்கு எக்ஸைஸ் டீட்டியாக கிடைக்கின்ற 45 கோடி ரூபாயிலிருந்து தமிழக அரசின் பங்காக பணம் பல கோடி வருகிறது. அங்கே C.T.O. (Enforcement) அலுவலகம், C.T.O. (Administration) 1 மற்றும் 2, மற்றும் D.C.T.O. அலுவலகங்கள் எல்லாம் சேர்த்து 5 அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி இருக்கின்ற இந்த 5 அரசு அலுவலகங்களில் ஒன்று கூட அரசுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களில் இயங்கவில்லை. கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகவே வணிக வரித் துறை அலுவலகத்திற்கு தனியாகக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றையதினம் தாய் உள்ளத்தோடு எதையும் அணுகுகிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடமும், மாண்புமிகு வணிக வரித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் சிவகாசியில் வணிக வரித் துறைக்கு என்று தனியாகக் கட்டிடங்களை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்திலே 63 சோதனைச் சாவடிகள் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முறையாக இந்த 63 சோதனைச் சாவடிகள் மூலமாக அரசுக்கு வருகின்ற வருவாய் வராமல் இருக்கும் வகையில் அங்கே ஒருசில ஒழுங்குகளை நடைபெற்று வருவதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் அரசு களைகின்ற வகையிலே இதற்காக என்று தனியாக ஸ்குவாட் அமைத்து கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எல்லாவற்றையும் விட தலையாய முக்கிய பிரச்சனை ஒன்று. இன்றையதினம் இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயுள்ள சிவகாசி, கோவில்பட்டி, ஏழாயிரம் பண்ணை, சாத்தூர் போன்ற இடங்களிலே எல்லாம் ஏராளமான தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே தீப்பெட்டிகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 7,500 ஆலைகள் அங்கே இருக்கின்றன, 10 லட்சம் தொழிலாளர்கள் தீப்பெட்டி ஆலைகளில் வேலை பார்க்கிறார்கள். அங்கே கையினால் தீப்பெட்டியை உற்பத்தி செய்கிற சிறிய உற்பத்தியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுபோல் நடுத்தர உற்பத்தியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 1000 நடுத்தர ஆலைகள் இருக்கின்றன. அதிலே இரண்டு லட்சம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள். விம்கோ போன்ற நிறுவனங்களில் இயந்திரங்களின் மூலமும் தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிலை செய்கிறார்கள்.

[திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

விம்கோ போன்ற பெரிய நிறுவனங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற அளவுக்கு சிறிய மற்றும் நடுத்தர உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்து விற்பனைச் சந்தைகளை பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். எப்படி என்றால் உத்திரப்பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களுக்கு தீப்பெட்டிகளை பண்டக் களாக ஏற்று அனுப்பும்போது அங்கே இருக்கின்ற அரசுகளுக்கு 8 விழுக்காடு விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதே போன்று நம்முடைய அரசு மூலமாக கடந்த ஆண்டுகளில் எல்லாம் இரண்டு விழுக்காடு விற்பனை வரியை மொத்தமாக செலுத்தி வந்தார்கள். இந்த ஆண்டிலிருந்து 50 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரையில் உற்பத்தி செய்கின்ற தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகளுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையில் வரியை நீக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக எங்களுடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு வணிக வரீத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் மிடில் செக்டார் என்று சொல்லப்படுகின்ற கையினால் தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்கின்ற நடுத்தர தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்படி என்றால் 1 லட்சத்திலிருந்து 2 லட்சம் வரை 1 விழுக்காடு, 2½ லட்சத்திலிருந்து 5 லட்சம் வரை 2½ விழுக்காடு, 5 லட்சத்திற்கு மேல் 3 விழுக்காடு என்று வரியை போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் கையினால் செய்கின்ற அந்தத் தொழிலை அங்கேயுள்ள அத்தனை கிராமங்களிலிருந்தும் வருகின்ற தொழிலாளர்களை வைத்துத்தான் செய்கிறார்கள். சிறிய டி. கிளாஸ் பாட்டரி பேமிலி அங்கத்தினர்களை வைத்துக்கொண்டு, அத்தனை கிராம வாசிகளும் தங்களை தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்களாக மாற்றி இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிவசாகி, சாத்தூர், கோவில்பட்டி போன்ற இடங்களில் இருக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் வறுமையில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே இருக்கின்ற அத்தனை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். அவர்களுடைய எண்ணத்திற்கு ஏற்ப இன்றையதினம் ஆயிரம் (1000) நடுத்தர தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்களுடைய ஆலைகள் இந்த 1 ஆம் தேதியிலிருந்து 10 தினங்களுக்கு மேலாக மூடுவதாக அறிவிப்பு செய்து இன்று காலையிலிருந்து அந்த தீப்பெட்டி ஆலைகள் எல்லாம் மூடிவிட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்களும் கையினால் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிலாளர்களை வைத்து தான் இந்தத் தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே எப்படி விம்கோ தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்கள் ஒரு பண்டிலை 110 ரூபாய்க்கு வட மாநிலங்களில் விற்றார்களேயானால் இங்கேயிருக்கின்ற நடுத்தர உற்பத்தியாளர்கள் இங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மையைக் கொடுக்க செய்வதோடு இன்னும் பல காரியங்களையும் செய்ய வேண்டிய கால சட்டத்திலே இருக்கின்ற படியால் அங்கே வெளி மாநிலத்திலேயும் விற்பனை வரியைச் செலுத்துகிறார்கள், இங்கே உற்பத்தியாகின்ற மாநிலத்திலேயும் விற்பனை வரியைப் போடு

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

கிறார்கள். இதை எண்ணித்தான் அவர்கள் அரசுக்குத் தெரியப் படுத்த வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு, இன்றையதினத் திலேயிருந்து பத்தாம் தேதி வரை அடையாள வேலைநிறுத்தம் செய்வதற்காக தீப்பெட்டி அலுவலகங்களை மூடியிருக்கிறார்கள். எதையும் தாய் உள்ளத்தோடு, தங்க மனதோடு அணுகுகின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றையதினம் அருமைச் சகோதரர் மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமானின் நல்ல துணையோடு தீப்பெட்டி அலுவலகங்களை மீண்டும் திறப்பதற்கும், ஏறத்தாழ இரண்டு இலட்சம் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்விலே மீண்டும் ஒளி பெற வேண்டும் என்பதற்காக இந்த வணிக வரியை எப்படியானும் தாய் உள்ளத்தோடு செயலாற்றுகின்ற மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித்தலைவரிடம் அணுகி, நல்லமுறையில் அதைத் திருப்பிப் பெறுவதற்கு வழி செய்து அனைத்து நன்மைகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்படி நேற்றையதினம் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இங்கேயிருக்கின்ற உணவுப் பொருள்களுக்காக விதிக்கப்பட்ட வரிசை நிக்கினார்களோ அதேபோன்று இந்த விற்பனை வரியையும் நீக்கி அந்தப் பகுதி மக்களின் உள்ளங்களிலே நல்லதொரு ஒளிவிளக்கை ஏற்றி வைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ஏ. எஸ். ஏ. அறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வணிகவரி மற்றும் ஏனைய வரிகள் மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஜனதா கட்சியின் சார்பாகப் பேசும்பொழுது, எட்டாவது பேரவை கூடிய பிறகு மிக அதிகமான அளவிலே வணிகர்களுக்கு இந்த பன்றம் வரி விதித்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்களே உங்கள் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். வருகின்ற வரி வருமானமானது மொத்த வருவாயிலே 68 சதவீதம் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லி, அப்படியிருக்கக்கூடிய ஒரு இனத்திலே மேலும் வரி விதிப்பது தேவைதானா, இது நியாயம் தானா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் சொல்லியிருப்பது 80 கோடிக்கு என்று. நீங்கள் சொல்லியிருக்கும் இடங்களில் இப்படி வரி வசூலித்தால் ஏறத்தாழ 500 கோடி வரியாக வரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல இனங்களிலே நீங்கள் வரி போடுகிறீர்கள். வரிக்கு வரி, அதிக வரி, வரியே இல்லாத விற்பனைக்குக் கூடுதல் வரி. வரி வசூலித்த பாவத்திற்காக வரிக்குவரி என்று பல முனைகளிலே வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். ஒருமுனையாக இருந்த ஏலக்காய்க்குப் பலமுனை வரி. குடிசைத் தொழிலான தீப்பெட்டிக்கு பல முனைகளிலே வரி.

இப்படி மனம் போன போக்கிலே வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்குப் பற்றாக் குறைதான் காரணம் என்று சொல்கிறீர்கள். பற்றாக்குறைக்கு காரணம் என்ன? 1981-லே மது விலக்கை நீங்கள் தளர்த்தினீர்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்

[திரு. ஏ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

திரு. சி. சின்னராசு அவர்கள் விவரம் கேட்டார்கள். வருமானத் திற்கு வழி என்ன என்று கேட்டார்கள். 1981 லே மது விலக்கைத் தளர்த்தினீர்கள், உங்களுக்கு அதிகப்படியாக வந்த வருமானத்தை என்ன செய்தீர்கள்? 1981-லே சத்துணவுத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தீர்கள். அதிலே கொண்டுபோய் அந்தப் பணத்தையெல்லாம் முடக்கினீர்கள், அந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்திலேவருஷத்திற்குச் செலவழிக்கின்ற 200 கோடி ரூபாயிலே 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஏழைகளுக்கு என்று சென்று அடைய வில்லை என்று சொல்லி பலமுறை இந்த மன்றத்திலே விளக்கமாக நான் பேசியிருக்கிறேன். அதிலே ஒரு சிக்கனத்தைக் கடைபிடிக்கலாம் அல்லவா? அதிலே சிக்கனத்தைக் கடைபிடித்து 100 கோடி ரூபாயை மிச்சப்படுத்தியிருந்தால் இந்தப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்கலாம் அல்லவா? அதை விடுத்து வணிகர்கள் தானா உங்களுக்குக் கிடைத்தார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் ஆறாம் தேதி கடைஅடைப்பு.....

டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சத்துணவுத் திட்டத்தில் அந்தப் பணம் முடக்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அவரும், அவரது கட்சியும் சத்துணவுத் திட்டத்தை வரவேற்கிறதா அல்லது மறுக்கிறதா? அதற்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஏ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: சத்துணவு போட ஆரம்பித்ததே நாங்கள்தான். பெருந்தலைவர் அவர்கள் காலத்தில் மதிய உணவு என்று வைத்திருந்தோம். அப்பொழுது செலவழித்தது 14 பைசா; இப்பொழுது நீங்கள் செலவழிப்பது 45 பைசா. ஆனால் ஊரிலே 86 இலட்சம் குழந்தைகளுக்குப் போடுவதாகக் கணக்கு எழுதி—இப்படிக் கணக்குத்தான் எழுதப்படுகிறதே தவிர 86 இலட்சம் குழந்தைகள் சாப்பிடுகிறார்களா? ஏழைகள் தான் சாப்பிடுகிறார்கள். அது 20 இலட்சம் அல்லது 30 இலட்சம் தான் வரும். அப்படியானால் 100 கோடி ரூபாய்தான் செலவழியும். அப்படி வந்தால் இந்த 200 கோடி ரூபாய் செலவுக்கு வராது என்பதுதான் என்னுடைய விளக்கம். இந்த விளக்கத்தை யார் கேட்டாலும் சொல்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் அதை பரிசீலித்தால் தீர்வு கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே சத்துணவுத் திட்டத்திலே செலவு ஆகாது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகாது என்று வணிக வரித்துறை மானியத்தில் அவர்கள் பேசுவது எப்படிப் பொருத்தம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நிதியைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் ஆலோசனையாகச் சொல்கிறார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

(பிற்பகல் 1-00)

பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லி சத்துணவுத் திட்டத் திற்கு 100 கோடி ரூபாய்தான் ஆகும்; மீதம் எல்லாம் தெண்டமாக இருக்கிறது என் சொல்வது பொருத்தமாக இல்லை. பெரும் தலைவர் காமராஜர் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததுபற்றி நாங்கள் குறை சொல்லவில்லை. அவர்தான் மதிய உணவு திட்டத்தை ஆரம்பித்தார் என்பதை யாரும் மறுக்க வில்லை. ஆனால் சத்துணவுத் திட்டம் கொண்டு வந்ததற்கு என்ன காரணம் என்று பல தடவை பேசி, அது முடிந்து விட்டது. பேசி முடிந்த பிறகு மீண்டும் மீண்டும், அதுபற்றி பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சத்துணவுத் திட்டத்தில் இந்த இடத்தில் இன்ன தவறு என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அதை விட்டுவிட்டு, ஒட்டுமொத்தமாக குறை சொல்வது பொருத்தமற்றது என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: பலமுறை இந்த மன்றத்தில் பெயரைச் சொல்லி, ஊரைச் சொல்லி, புகார் சொல்லியிருக்கிறேன் என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதைப்போன்று இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற விற்பனை வரி காரணமாக தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற வணிகர்கள் கடை அடைப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வரி விதிப்பினால் வணிகர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அமைச்சரவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்தி வணிகர்களை அழைத்துப் பேசி, எந்த எந்த வகையில் அவர்களுக்கு சிரமம் இருக்கிறது என்று கேட்டு, அதை நிவர்த்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் வணிகர் சங்கம், மதுரை உணவுப் பொருள் விற்பனையாளர் சங்கம், போடிநாயக்கனூர் ஏலக்காய் உற்பத்தியாளர் சங்கம், மதுரை வெல்லம் விற்பனையாளர் சங்கம், சென்னையில் மின்பொருள் விற்பனையாளர் சங்கம், கழக மலையில் தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர் சங்கம், சென்னையில் மருந்துபொருள் உற்பத்தியாளர் சங்கம் இப்படி ஏறத்தாழ 50 சங்கங்களிடமிருந்து கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன. வணிகர்களுடைய நிலைமை வர, வர மிகவும் மோசமடைந்து கொண்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு காரணங்களால் இந்த வரியை நீங்கள் வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்படி ஒட்டல் களில் உணவுப் பொருள்களுக்கு விதித்த வரியை வாபஸ் பெற்றிருக்கிறீர்களோ அதைப்போன்று இந்த வரியையும் வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, வரியே இல்லாத சரக்குகளுக்கும் வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். செக்கன்ட் சேல்ஸ் என்ற முறையின் வாங்கிச் செல்லக்கூடிய பொருள்களுக்கு முதலிலேயே வரி போட்டுவிடுகிறீர்கள்; அதற்குப் பின்னால் வரியே கிடையாது.

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

வரி இல்லாத பொருள்களை செக்கன்ட் சேல்ஸுக்கு வாங்கிச் செல்கிற நேரத்தில், ரவை, மைதா, பட்டாணி போன்ற பொருள்களுக்கு வரி இல்லை; வரியே இல்லாத அந்த சரக்குகளுக்கு கூடுதல் வரி என்ற முறையில் எப்படி வரி விதிக்க முடியும்? இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

சோதனைச் சாவடிகளைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு முழுவதும் 63 சோதனைச் சாவடிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் விருதுநகரில் மட்டும் 4 சோதனைச் சாவடிகள் இருக்கின்றன. மொத்தம் 98 நகராட்சிகள், 3- மாநகராட்சிகள் தான் இருக்கின்றன. எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் 101 நகராட்சிகள் இருக்கிற வணிகச் சாவடிகளோ 63. இத்த 63 சோதனைச் சாவடிகளில் விருதுநகரில் மட்டும் 4 வைக்கப்பட்டிருப்பது ஏன் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள் என்று கேட்கிறேன். (குறுக்கீடு) விருதுநகரில் மட்டும் 100 கோடி ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் வருகிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா? நான்கு பக்கமும் சோதனைச் சாவடிகளைப் போட்டு அந்த வணிகர்களை தொல்லைப்படுத்த வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். பல ஆண்டுகளாக அங்கிருக்கிற வணிகர்கள் இப்படி தொல்லைப்படுகிறார்கள். இதிலே ஏதோ அரசியல் இருக்கிறதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னால் இரண்டு சோதனைச் சாவடிகளை எடுத்துவிடப் போவதாக சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்போது புறம்போக்கு நிலத்தில் கூரை ஷெட் போட்டு செயல்பட்டுவருகிற சோதனைச் சாவடிக்கு தொலைபேசி வசதி எல்லாம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்தால் அங்கே நிரந்தரமான கட்டடம் கட்டப்படுமோ என்று அச்சம் ஏற்படுகிறது.

சோதனைச் சாவடிகள் நடைபெறும் விதம், அங்கே நடைபெறும் ஊழல்கள் பற்றி விமர்சனம் செய்ய நான் விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் இதற்கு முன்னாலே பலதடவை விமர்சனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதுபற்றி அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படி இருந்தும் ஏன் அதை எடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

எங்கள் ஊரிலேதான் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரும் இருக்கிறார். அவரும் ஒரு வணிகர்தான். அவர் இதை

**

**

** (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மா. சின்னராசு): வரி கட்டுகிறவர்களுக்குப் பிரச்சினை இல்லை. வரி ஏய்ப்பு செய்கிறவர்க்குத்தான் சோதனைச் சாவடி. வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்கத்தான் சோதனைச் சாவடி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆகவே, மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரைப்பற்றி

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 1]

[மாற்றுத் தலைவர்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு உள் நோக்கத்தோடு பேசியிருக்கிற அந்தக் குறிப்பை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விட உத்தரவிடுகிறேன். மானியக் கோரிக்கைப்பற்றி மட்டும் சுருக்கமாகப் பேசி, முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசிக்கொண்டிருப்பது பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்து ஆனால் ஆளும் கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னைப் பார்த்து கையை நீட்டிப் பேசுவது முறையா? இதையெல்லாம் நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேவையில்லாத வற்றைப் பேசுகிறார்கள். வேண்டுமானால் அவர்கள் பேசும் போது பேசட்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

இன்னொன்றையும் கூட நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சோதனைச் சாவடிகளை வைத்து வணிகர்களைத் துன்புறுத்துவதோடு மக்களையும் கொன்று விடுகின்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. மேலும் சோதனைச் சாவடிகளில் வரிசையாக பல லாரிகளை நிறுத்தி வைத்திருக்கின்ற காரணத்தால் பல்வேறு விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. 1985-86 ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரி மானியத்தில் நான் பேசும்போது இதைச் சொன்னேன். சோதனைச் சாவடி இருக்கின்ற இடத்தில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி அந்த இடத்திற்கு இந்த லாரிகளை டைவர்ட் செய்து அங்கே நிறுத்துகிற வகையில் ஏற்பாடு செய்தால் விபத்துக்களைக் குறைக்கலாம் என்று நான் சொன்னேன். அப்போது வணிகவரித் துறை அமைச்சராக இருந்தவர் இதைக் கவனித்து ஆவன செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் செய்யவில்லை,

அதேபோல் சென்ற 29-3-1987 அன்று மாண்புமிகு வணிக வரித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விருதுநகருக்கு வந்திருந்தார்கள். குறிப்பாக அமைச்சர்கள் ஒரு தொகுதிக்கு வருகிறார்கள் என்றால் முன்கூட்டியே அறிவிப்பது வழக்கம். அப்படி அறிவித்தால் அவர்களிடத்திலே சென்று அங்குள்ள நிலைமையை விளக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆனால் 28-3-1987 அன்று மாண்புமிகு வணிகவரித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விருதுநகருக்கு வந்தது குறித்து முன்கூட்டியே எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவில்லை. அவ்வாறு வந்துவிட்டுச் சென்றதால் அவர்களிடத்தில் ஒன்றும் சொல்வதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது. எனவே அமைச்சர்கள் வருவது குறித்து முன்கூட்டியே அறிவித்தால் தான் வசதியாக இருக்கும்.

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

அடுத்து வணிகர்கள் வணிகவரி அலுவலகத்திற்குச் சென்றால் அங்கே அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. அது போன்று வணிக வரித் துறை அதிகாரிகளுக்கும் எந்தவிதமான வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆயிரம் கோடிக்கு மேல் ரூபாயை அவர்கள் வசூல் செய்து அரசுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இதற்காக ஒருசில கோடி ரூபாயை செலவு செய்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் அரசுக்கு என்ன நஷ்டம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே வணிகவரி அலுவலகத்தில் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வணிகர்களுக்கு விற்பனைவரி அப்பீலில் பாதுகாப்பு ஏற்பட்டால் உயர்நீதிமன்றத்தில் அப்பீல் செய்கின்ற உரிமை இருந்தது. அதையும் நீங்கள் தடுத்திருக்கிறீர்கள், இதை எல்லாம் சரிபார்த்து நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, நகராட்சியிலே வீட்டுவரி..

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. மா. சின்னராசு): அது குறித்து அதற்குரிய மானியக் கோரிக்கையிலே பேசலாம். இப்போது தேவையில்லை.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வணிகவரி பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறு சேமிப்பில் வணிகர்கள் மிகுந்த அளவில் பங்கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலே காமராஜ் மாவட்டம் தான் சிறு சேமிப்பிலே முதலிடம் பெற்றது என்ற அளவுக்குப் பரிசினைப் பெற்றிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் பரிசினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மேலும் அமைச்சர் வரும்போது ஆர்ச் அமைக்கவேண்டுமென்றாலும் மின் அலங்காரம் செய்யவேண்டும் என்றாலும் வணிகர்கள்தான் உதவுகிறார்கள். அரசியல் கட்சி போன்றவற்றைப் பொறுத்தவரையில் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் பொதுக்கூட்டம் மற்றும் மாநாடு நடத்துவதற்கு வணிகர்கள் தான் பணம் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி எல்லாம் உதவக்கூடிய வணிகர்களை வாழவிடுங்கள் என்று கேட்டு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி எனது உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது சோதனைச் சாவடிகள் தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். கர்நாடக மாநிலத்தில் சோதனைச் சாவடிகள் இல்லையா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் மூலமாக நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1987 ஏப்ரல் 1]

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னது என்னவென்றால் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் 63 சோதனைச் சாவடிகள்தான் இருக்கின்றன. அவற்றில் 4 சோதனைச் சாவடிகளை விருதுநகரில் மட்டும் வைக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன, ஆகவே அதனைக் குறைக்கவேண்டும் என்பது தான்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு வணிகவரித்துறை அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தில் 'பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரியும் தீர்வைகளும்-நிர்வாகம்' என்ற தலைப்பின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய கோரிக்கையின் கீழ் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் ஒருசில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைக்க முன்வருகிறேன்.

இறைக்க, இறைக்க ஊறும் ஊற்றுப்போல், வெட்ட வெட்ட துளிர்விடும் மரம் போல், அரைக்க அரைக்க மணக்கும் சந்தனம் போல், அள்ள, அள்ளக் குறையாத அமுத சுரபியாக விளங்குவது இந்தத் துறை என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. இப்படிப்பட்ட, ஒரு அரசாங்கத்தின் கஜானாவுக்கு அத்தியாவசியமான வரவு வைக்கக்கூடிய இந்தத் துறையின் மீது நான் சில உணர்வுகளை இந்த மன்றத்தில் பகிர்ந்துகொள்வதில் பெருமைப்படுகிறேன். நாடு என்பது ஒரு எல்லைக்கோடு அல்ல என்பதை எண்ணிப்பார்த்து இந்த நாட்டிலே வாழக்கூடிய சமுதாயம், அந்த சமுதாயத்தில் உழலக் கூடிய பொது மக்களுடைய இதயத்தில் எந்த அளவுக்கு நாம் இருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்குத்தான் அந்த நாட்டு மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற தலைவனாக, முதல்வனாக இருக்க முடியும் என்பதை இந்த அரசும், இந்த அரசை உருவாக்கிய இதயதேய்வம் டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அவர்களும் உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால் தான் நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொன்ன வரிவிதிப்பிலே கூட 10 கோடி ரூபாயை இழப்பதற்கும், நலிந்த மக்களுக்கு உதவும் வகையில் வீடுகட்டும் பொருட்களுக்கு சலுகை வழங்குவதற்கும் முன்வந்து, இன்னபிற பிரச்சினைகளிலே எந்த அளவுக்கு தீர்மானிக்க முடியுமோ அந்த தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் பல்வேறு உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி உரிய சட்டங்களை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

[பிற்பகல் 1-10]

அந்த அடிப்படையில் இந்த வரி விதிப்பைப் பற்றித்தான் இங்கே பலர் சொன்னார்கள். அதிலே பல்வேறுவிதமான விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறோம். நமது மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின் அணு பொருட்களுக்கு 6-விரிந்து 4 சதவீதமாகக்

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் ஊர்திகள் போன்ற வற்றிற்கு 9லிருந்து 5 ஆகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு சக்கர ஊர்திகளுக்கு 16லிருந்து 8 ஆகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளூரிலே உற்பத்தி செய்யப்படும் குறைவாக என்ஜின்களைக் கொண்ட இரண்டு சக்கர ஊர்திகளுக்கு 15லிருந்து 4 சதவீதமாக குறைத்திருக்கிறார்கள். அது போல் இன்னும் பல பொருள்கள், விவசாயத்துறையில் ஜிப்சம் தாது பொருளுக்கு 5லிருந்து 3.5 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு வகையிலே எது எதற்கு வரி கூட்ட வேண்டுமோ அதற்கு மட்டும் கூட்டி, தேவையானவற்றிற்கு குறைத்து நல்ல முறையிலே எப்படி கொண்டு வர வேண்டுமோ அப்படிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

1977லே 235 கோடி ரூபாய் மட்டுமே வருவாய் பெற்ற இந்தத் துறை 1987லே 1170 கோடி ரூபாய் வருவாய் பெறத் தக்க வகையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த அளவிற்கு நிர்வாகச்சீர்திருத்தம் ஏற்பட்ட காரணத்தாலே, அதிகமான வரி போடாமல், புதிய வரிகளைப் போடாமல், இருக்கின்ற வரிகளை சீரமைத்து, பல்வேறு வகையிலே இருந்த ஓட்டை உடைசல்களை அடைத்து வந்ததன் காரணமாக வருவாய் ஆண்டு தோறும் நிர்வாக அடிப்படையில் கூடிக்கொண்டே வருகிறது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 10 சதவீதம் கூடுகிறது. கூடுகிறது என்று சொன்னால் நிர்வாக சீர்திருத்தமே தவிர எந்த புதிய வரி விதிப்பும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல. சோதனைச் சாவடியைப் பற்றி பெரியவர் சொன்னார். ஒரு ஊருக்கு 4 இருக்கிறது என்றார். ஆனால் 95 நகராட்சிகளுக்கு மேல் இருக்கிற தமிழ்நாட்டில் உண்மையில் 65 தான் இருக்கிறது. எங்கே வியாபாரம் நடக்கிறதோ எங்கே வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறதோ அங்கேதான் சோதனைச் சாவடிகளுக்கும் அவசியம் ஆகிறது. அந்த வகையிலே இதை போடுகிறார்களே தவிர வேறு எந்த சிக்கலும் இல்லை என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொன்றைப் பற்றியும் இங்கே சொன்னார்கள். இன்னொருவர் பேசும்போது சொன்னார். உள்ளாட்சி துறையிலே போட்ட ஒரு சட்டத்தை ரத்து செய்து விட்டார்களே என்று. ஏன் ரத்து செய்தார்கள் தெரியுமா? மக்களெல்லாம் எழுச்சி யுடன் போராடினார்கள், போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டத்தை பார்த்து அரண்டு போய், மிரண்டு போய் அந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெற்றார்களே தவிர, மக்கள் மீது உள்ள கருணையின் காரணமாக அல்ல என்று சொன்னார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

எப்பொழுதுமே வதந்தியைக் கிளப்பி வாதத்தை உருவாக்கி நியாயங்களை எதிர்பார்ப்பதிலே அவர்கள் இப்படித்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் உள்ளாட்சி துறையின் பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கையின் காரணமாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள் செய்த நடவடிக்கையின் காரணமாக, நல்ல நோக்கத்தோடு போடப்பட்ட சட்டம் வாபஸ் பெறப்பட்டது. அதற்காகத்தான் திரும்பப் பெற்றார்களே தவிர....

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாற்றித் தரலவர் அவர்களே, நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்த சட்டம் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சமரசம் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நல்ல நோக்கத்தோடு போட்ட சட்டத்தை ஏன் முதல்வர் அவர்கள் வாபஸ் வாங்கினார்கள்?

டாக்டர் கே. சமரசம் : அதுவும் நல்ல நோக்கத்தில்தான். அதைத்தான் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறேன். உள்ளாட்சி மன்றங்களில் புதியதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர்கள் சிலருடைய கையிலே இந்தச் சட்டத்தின் காரணமாக பொது மக்கள் சிக்கி அவதிப்படுவதை தடுப்பதற்காகத்தான் அந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெற்றார்கள். அது மட்டும் அல்ல, பொதுமக்கள் போராடினார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்களே எங்கே போராட்டம் நடந்தது? கலந்துக் கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர், சிறை சென்றவர்கள் எத்தனை பேர் தண்டனை பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர் என்று ஏதாவது அதிலே இருக்கிறதா என்றால் எதுவுமே இல்லை. (குறுக்கீடு) நாட்டிலே என்ன நடக்கிறதோ அதற்கு மொத்தமாக பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இந்த அரசுக்கிருக்கிற காரணத்தால் கீழ்மட்டத்தில் யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் நாட்டுக்கு சேவை செய்யக்கூடியவர்களாக, நல்லவர்களாக இருக்கிறபோது ஊக்கம் கொடுப்பதும், அவர்களே நாட்டை கெடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு, மக்களை பாதிக்கக்கூடிய வகையிலே நடந்து கொண்டால் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதுமான ஆற்றல் பெற்றது இந்த அரசு என்பதற்கு இந்த சட்டத்தை வாபஸ் பெறுவது ஒரு முன்னுதாரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து சினிமா; சினிமாவிற்கு ஒரு வரியை நாம் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்போது இருக்கிற இந்த காலத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கலை உலகம் பல்வேறு வகையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் திரைப்பட உலகம் பல்வேறு வகையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. டி.வி. என்று சொல்லக்கூடிய தொலைக்காட்சி நிலையம் தமிழகத்தில் 70 சதவீத மக்களுக்கு மேலாக பயன்படக்கூடிய சூழ்நிலை வந்துவிட்ட காரணத்தால், வீடியோ என்ற கருவியில் தமிழ் படம், ஆங்கிலப்படம் போன்ற எல்லா படங்களையும் எங்கே வேண்டுமானாலும், அடக்கமாகவும், வெளிப்படையாகவும் போட்டுக்கொள்கிற வாய்ப்பு மிகப்பெரிய அளவில் ஏற்பட்டு

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

விட்டதாலும் இந்தத் திரைப்பட உலகத்திற்கு மிகப்பெரிய ஆபத்து நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறந்து விட முடியாது. திரைப்பட உலகம் என்பது ஏதோ சாதாரண பொழுதுபோக்கு அம்சம் கொண்ட அமைப்பு அல்ல. அது லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய ஒரு அமைப்பாகும். அதிலே ஆயிரக்கணக்கான டெக்னீஷியன்ஸ் இருக்கிறார்கள். ஒப்பனையாளர்கள், நடிகர்கள், லைட்மென் என்று ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்தால் இதிலே வருகிற கணக்கு மிகப்பெரிய அளவிலே இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதிலே படம் எடுத்தல், விநியோகித்தல் என்ற துறைகளில் பலர் இருக்கிற சூழ்நிலையில் 55 சதவீதம் என்று போர்ட்டிருப்பது, மொத்தமாக, 48 சதவீதம், 52 சதவீதம் என்று கட்டிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அது பெரிய நஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். இந்த நஷ்டம் கடைசியில் யார் தலையில் விழும் என்று பார்க்கிறபோது, இங்கே உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்கள், விநியோகம் செய்யக்கூடியவர்கள் தலையில் விழுகிற போது அவர்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகும். ஆகவே இதனை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்து மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கர்நாடகா அரசிலே கூட தாய்மொழிப் படங்களுக்கு ஒரு டாக்ஸ், ஒரு பெர்செண்டேஜ், மற்ற மொழிப் படங்களுக்கு ஒரு பெர்செண்டேஜ் என்று வைத்திருப்பதாகவும், இதுபோன்று பல்வேறு மாநிலங்களில் இருப்பதாகவும் நான் அறிகிறேன். அந்த வகையில் நம்முடைய தாய்மொழிப் படங்களை பெருமளவில் வெளியிட வேண்டுமென்பதற்காக, அவைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்றவகையில் எந்த அளவிற்கு சலுகை கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு கொடுத்து, கலை உலகம் நகங்கிட்டு போகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து ஓட்டல்கள், ஓட்டல்களை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய ஓட்டல்களில் செக்கிங் டைம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். பகல் 12 மணிக்கு வந்து மாலை 6 மணிக்குப் போனாலும் ஒரு நாள் வாடகை. காலை 6 மணிக்கு வந்து மாலை 6 மணிக்குப் போனாலும் ஒரு நாள் வாடகை. மாலை 6 மணிக்கு வந்து மறுநாள் 6 மணிக்குப் போனாலும் அவருக்கும் ஒரு நாள் வாடகை என்று வசூலிப்பார்கள். பலநேரங்களில் வேலை முடித்து சில மணி நேரங்களே இருந்து செல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால் ஒரு நாளைக்கு பல நாள் வாடகை பெறக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதனால் மக்கள் பாதிக்கப் படக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால், அதை மாற்றியமைக்கக்கூடிய வகையில் 24 மணி நேரம் இருந்தால் தான் ஒரு நாள் வாடகை என்றும், எந்த நேரத்தில் அவர்கள் வருகிறார்களோ அந்த நேரத்திலிருந்து 24 மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறைதான் வாடகை வசூல் செய்யவேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 1]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

இங்கே பேசியபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இங்கே அரிசியிலே தான் அரசிபல் பிறக்கிறது என்ற நிலை வருகிற போது இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் கூட சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்து, நிதியமைச்சராக நாஞ்சிலார் அவர்கள் இருக்கிறபோது தான் 18 ஆயிரத்து 700 நியாய விலைக் கடைகளை திறக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, அரசு மானிய விலையில் தமிழகத்தில் வறமைக்கேட்டிற்கு கீழே இருக்கக் கூடியவர்கள் அகதிகளாக, அநாதைகளாகப் போகாமல், அவர்கள் அயல் மண்ணிற்குப் போகிற துர்ப்பாக்கிய நிலை வராமல் பாது காக்கக்கூடிய நிலையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு அரிசி விநியோகம் செய்தது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கிற போதும், அரிசி தான் உங்களுக்குக் கூட மாற்றப்போகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இந்தியாவில் மிகக் குறைந்த விலைக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்கு அரிசி விநியோகம் செய்யக் கூடிய மாநிலமாக நமது மாநிலம் இருக்கிறது.

[பிற்பகல் 1-20]

ஆனால் 35 லட்சம் உற்பத்தி ஆகின்றபோது 2 ரூபாய்க்கு கிடைக்கிறது அரிசி. 65 லட்சம் டன் உற்பத்தியானபோது, 9 ரூபாய்க்கு விற்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கிய, ஏற்கனவே ஆட்சிக் கட்சியிலே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள், இந்த நிலையை எடுத்துச் சொல்வது மிக மிக வெட்கக்கேடான விஷயம் என்பதை மட்டும் நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே ஒட்டைகள் தாக்குவதால் கட்டிடங்கள் இடியாது என்பதை மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். 'வைரத்தை இரும்புப் பெட்டியில் வை. நம்பிக்கையை யோக்கியனிடத்தில் வை' என்று சொல்வார்கள். நாட்டின் நடப்பும், நிர்வாகச் சீர்திருத்தமும், நடைமுறை நிலையும் உணர்ந்து, இந்தத் துறையைப் பலப்படுத்த வேண்டும். இன்கம்டாக்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு இருக்கிற ஒரு அளவைப் போல அவர்களுக்கு இருக்கிற ஒரு நிலையைப்போல, அவர்களுக்கு இருக்கிற வசதியைப் போல, இவர்களுக்கும் நல்லதொரு புவரை, அதிகாரத்தைக் கொடுத்தாலொழிய, இதைப் பல நேரங்களிலே, வரியை ஏய்ப்பவர்களிடத்திலேயிருந்து நீக்க முடியாது. அரசாங்கத்திற்கு வரவேண்டிய பல்வேறு விதமான வரவுகளை, ஏமாற்றுகிறவர்களிடத்திலே சென்று, அதைக் கேட்பதற்கு இந்த இலாக்காவிற்கு மிக நல்லமுறையிலே நாம் அதிகாரத்தைக் கூட வழங்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை நமது அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நல்ல கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் துறையை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக வரவேற்று அமர்கிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

[1987 ஏப்ரல் 1]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக் அமைச்சர் அவர்களே, மாண்புமிகு வணிக வரித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு அளித்துள்ள, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் நிர்வாகம் என்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அளித்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்து என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

வணிக வரி என்பது, இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டியாக முதன் முதலாக தமிழகத்திலே, முதலிரூர் இராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்ட வரி என்பது நமக்குத் தெரியும். அப்போது இருந்த ரூபாயின் அளவிலே, ஒரு காசாக அது விதிக்கப்பட்டு இன்றைக்கு விரிந்து, வளர்ந்து, தமிழக அரசுக்கு சற்றேறக்குறைய 50 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான வரியைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு காமதேனுவாக இந்தத் துறை இன்றைக்கு வளர்ந்திருக்கிறது.

1984-85 ஆம் ஆண்டிலே, 905 கோடி ரூபாயாக இருந்த வணிக வரி மீதான இந்த வருவாய், 1985-86 ஆம் ஆண்டிலே, 1035 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து, 1986-87 ஆம் ஆண்டிலே 1200 கோடி ரூபாயாக வளர்ந்திருக்கிறது. 1987-88 ஆம் ஆண்டிலே— இப்போது இருக்கிற வரிகளைப் பற்றி நேற்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்திலே வரலாறு காணாத வகையில் என்று பல்வேறு தகவல்களை திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்கள்.—விதிக்கப்பட்டு இருக்கிற இந்த வரிகள்தான் வரலாறு காணாத அளவிற்கு பல்வேறு இனங்களில் உயர்த்தப் பட்டதாக நான் எண்ணுகிறேன். இன்னம்கூட என்னாலே சொல்ல முடியும். 131 கோடி ரூபாயாக இருந்த தமிழக அரசினுடைய பற்றாக்குறை, நேற்றையதினம் அறிவிக்கப்பட்ட ஹோட்டல்களில் வழங்கப்படுகிற உணவுப் பண்டங்களுக்கான வரிச் சலுகைகளையும் சேர்த்து, 141 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என்று அவர்கள் அறிவித்திருந்தாலும் கூட, வணிக வரித்துறையிலே நமக்குத் தெரிந்தும் தெரியாமலும், மக்கள் எளிதில் புரிந்தும் புரியாமலும் இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு பல்வேறு இனங்களில் வரி உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு வேளை இந்தப் பற்றாக்குறை என்பது அதிகப்பட்டு, மேலும் துண்டு விழக்கூடிய அளவிற்கு தமிழக அரசுக்கு வருவாய் இருக்குமோ என்றுகூட நான் எண்ணிப் பார்ப்பதற்கான காரணங்கள் பல இருக்கின்றன.

பொதுவாகவே வரி என்று சொல்கிற நேரத்திலே, பலமுனை வரி, ஒரு முனை வரி என்ற வாதம் நீண்ட நெடுநாளாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பலமுனை வரி இருக்கிற காரணத்தாலே, சாதாரண வணிகர்கள், இன்னும் சொல்லப்போனால் சாதாரண மக்களை பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு பல்வேறு இனங்களின்மீது வரி விதிக்கப்படுகின்ற காரணத்தால், எல்லா இனங்களுக்கும் ஒருமுனை வரியாகவே, அரசாங்கம் ஒட்டுமொத்தமாக

1987 ஏப்ரல் 1] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

4 சதவீதம், அல்லது 5 சதவீதம் என்று வைத்தால், வணிகர்களுக்கும் எளிதாக இருக்கும், வாங்குகின்ற மக்களுக்கும் எளிதாகப் புரியும்.

இன்னும்கூட சொல்வேன். தமிழக அரசுக்கு இப்போது இருக்கிற வரி வாயில்கள் எந்தவிதத்திலும் குறையாத அளவிற்கு வருவாய் வரும் என்று எண்ணக்கூடிய அளவிற்கு சிறப்புகள் இருக்கின்றன. நான் இன்னமும் சொல்வேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு வணிக வரித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் விருதுநகருக்குச் சென்றிருந்தார்கள். அவர்கள் கலந்து கொண்ட அந்த நிகழ்ச்சியில் நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொண்டதாக நான் பத்திரிகை வாயிலாகப் படித்தேன். அப்படி கலந்து கொண்ட நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பலமுனை வரி இருக்கின்ற காரணத்தால் வியாபாரிகள் பல்வேறு தவறுகள் நடப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள், அருள்கூர்ந்து ஒரு முனை வரியாக திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று மக்கள் சார்பில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டதாக பத்திரிகையில் நான் செய்தி படித்தேன். அது தவறு என்றால் திருத்திக் கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன். இப்படி பல முனை வரியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் பல்வேறு தவறுகள் நடக்கின்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் இது குறித்து பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வணிகர்களுக்கு மெத்த சிரமம் கொடுக்கக் கூடியது இப்போது இருக்கின்ற வணிக வரிகள் அல்லது வரிக்கான விவரங்கள் எல்லாம் எளிதாக்கப்பட வேண்டும், சீரமைக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும்கூட வரி விதிப்புக்கான மாற்றங்கள் அறிவிப்புகள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. ஆக வரி விதிப்புகள் ஆனாலும் மாற்றங்கள் ஆனாலும் தமிழில் வரவேண்டும் என்ற ஒரு முடிவை துறையில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்லாவற்றையும்விட இந்த ஆண்டு அரசுக்கு அதிகமான வருவாய் வரக்கூடிய இனம் என்று நான் எண்ணிப் பார்ப்பது கூடுதல் வணிக வரி இந்த ஆண்டு விரிவாக்கப்பட்டு இருப்பது தான். கழிந்த ஆண்டு 10 லட்ச ரூபாய் வரி விதிப்புக்கு உட்பட்ட வியாபார துறைக்கான அந்த எல்லையிலிருந்து இந்த வணிக வரி விதிக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டிலிருந்து வரி விதிப்புக்கு உட்பட்ட தொகையாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் மொத்தமாக இருக்கின்ற அந்த வியாபாரத் தொகைக்கு என்று சொல்லி இந்த கூடுதல் வரி விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நான் ஏதோ வியாபாரிகளுக்காக, வணிகர்களில் சிலர் வசதி படைத்தவர்களுக்காக நான் வாதாடுகிறேன் என்று அருள் கூர்ந்து யாரும் எண்ணிவிடக் கூடாது. இப்படி எல்லா விற்பனைத்

[திரு. என். எஸ். வி. கித்தன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

தொகைக்கும் வரியைக் கூட்டுகின்ற காரணத்தாலே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். ஒரு முனை வரி என்று வைத்து விட்டு அந்த ஒரு முனை வரி பல்வேறு இடங்களில் கைமாறுகிற நேரத்தில் வரி இல்லை என்ற நிலை இருக்க வரி இல்லாத ஒரு இனத்திற்கு கூடுதல் வரி போடுவது எப்படி பொருத்தமாக இருக்கும் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். பல்வேறு கைக்கு மாறி வருகிற நேரத்தில் இந்த கூடுதல் வணிக வரி விதிக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் பொருட்களின் விலை விலை கூடுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. பொருட்களின் விலை கூடுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை என்று சொன்னால் வணிகர்கள் தங்கள் கையில் இருந்து செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. நேற்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சொன்னார்கள், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 7 லட்சம் ரூபாய் வரித்தொகை இருக்கிறவர்களுக்கு விலக்கு அளித்து இருக்கிறோம் என்றார்கள். சென்ற ஆண்டு 10 லட்சம் என்று இருந்ததை இந்த ஆண்டு 7 லட்சம் என்று குறைத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டு வசதி உள்ளவர்களுக்குத்தானே நாங்கள் இந்த வரியைச் செலுத்துகின்ற இந்த உத்தரவைப் பிறப்பித்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். உதாரணமாக 7 லட்சத்திலிருந்து 10 லட்சம் ரூபாய் வரை வரியைச் செலுத்த வியாபாரத் தொகை இருக்குமானால் 0.7 சதவீதம் என்றும், 10 லட்சத்திலிருந்து 40 லட்சம் வரை இருக்கின்ற விற்பனைத் தொகைக்கு 1½ சதவீதத்திலிருந்து 1 சதவீதமாகக் குறைத்து இருப்பதாகவும், அதேபோல் 40 லட்சத்திற்கு மேல் இருக்கின்ற விற்பனைத் தொகைக்கு 1½ சதவீதத்திலிருந்து 1¼ சதவீதமாகக் குறைத்து இருப்பதாகவும் நேற்று அவர்கள் அறிவித்து விட்டு வசதி உள்ள வியாபாரிகளுக்குத் தான் போட்டு இருக்கிறோம் என்ற ஒரு வாதத்தையும் சொன்னார்கள். நான் கேட்க விரும்புவது, வசதியுள்ள அதிகமான வியாபாரத்தை செய்கின்ற வியாபாரிகள் விற்கின்ற அந்தப் பண்டங்கள் வசதி உள்ளவர்களுக்கு மட்டும்தான் போகிறதா? ஏழை, எளிய நடுத்தர மக்கள் வாங்குகின்ற பொருட்களை அவர்கள் விற்கவில்லையா? ஆகவே, நீங்கள் அதிகமாக போடுகின்ற வரித் தொகையை வணிகர்கள் அந்தப் பொருட்களின்மீது ஏற்ற அதன் மூலமாக ஏழை, எளிய நடுத்தர மக்களை இது பாதிக்காதா என்று நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

இந்தியப் பேரரசு வருமான வரி செலுத்துவதற்கான சட்ட திட்டங்களை எல்லாம் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதிலே கூட லாபம் கிடைத்தால் தான் வருமான வரி செலுத்த வேண்டும். ஆனால், இந்த கூடுதல் வரி என்பது லாபம் கிடைத்தாலும், கிடைக்காவிட்டாலும் செலுத்த வேண்டும் என்ற முறையில் இருக்கின்ற காரணத்தால் இதை நீங்கள் அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதன் மூலமாக பொருட்களின் விலை உயர்ந்து விடக்கூடாது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் இதை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. என்.எஸ். வி. சித்தன்]

இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் 38 நகராட்சிகளுக்கு மட்டும் இருந்த உபரி வரி தமிழகம் முழுவதும் விரிவாக்கப் பட்டு இருக்கிறது, பெரிய எண்ணத்தோடு. ஆனால், 38 நகராட்சிகளுக்கு உபரி வரி விதிக்கப்படும்போது என்ன காரணம் சொல்லப்பட்டது தெரியுமா? சாலைகளை சீரமைப்பதற்காக இந்த வரி பயன்படுத்தப்படும் என்று அரசின் சார்பில் அதற்கு சமாதானம் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன், இந்த 38 நகராட்சிகளுக்கு உபரி வரி விதித்த பிறகும் பல நகராட்சிகளில் சாலைகள் இன்னும் மோசமான நிலையில் தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, என்ன காரணத்திற்காக வரி உயர்த்தப் பட்டதோ அந்தக் காரணம் நிறைவேற்றப்படாமலேயே இன்றைக்கு தமிழகம் முழுவதும் இருக்கின்ற எல்லா நகராட்சிகளுக்கும் இந்த உபரி வரி விரிவாக்கப்பட்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் பொருட்களின் விலை கூடாது என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கூடுதல் விற்பனை வரியின் மீதான கூடுதல் உபரி வரி, எத்தனை வரி? அது தான் அவர் சொன்னார், வரி, வரிக்கு வரி, வரிக்கு வரி என்று சொல்லி 3, 4 இனமாக நீங்கள் வரியைப் போட்டுக்கொண்டே போகிற காரணத்தால் வரியை மறைப்பதற்கு இது ஒரு துணையாக இருக்காது என்பதைக் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கூடுதல் விற்பனை வரியின் மீதான கூடுதல் உபரி வரியை கோவை, மதுரை மாவட்டத்தைச் சுற்றி இருக்கின்ற 16 கிலோ மீட்டருக்கு இது விரிவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி வரியினுடைய விகிதத்தின் எல்லை நங்கள் அதிகரித்துக் கொண்டே போவீர்களானால் வரியைத் தவிர்ப்பதற்கான முயற்சியில் தான் அவர்கள்

(பிற்பகல் 1-30)

ஈடுபடுவார்கள். ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு சின்னராசு அவர்கள் சில பொருட்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கிற நிலையில், வரி விதிப்பு அமைப்புகளிலேயே அரசாங்க அதிகாரிகள் சரியாகச் செயல்படுவார்களேயானால், நிச்சயமாக போதுமான அளவிற்கு வரி வரும். நான் எல்லா அதிகாரிகளையும் சொல்ல மாட்டேன். நேர்மையான அதிகாரிகளைப் பார்க்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். இன்னும் கொஞ்சம் கண்காணிப்பாக இருப்பார்களேயானால் அரசுக்கு இந்த வரி வீதங்கள், வரி விதிப்புகளை வைத்தே, தேவையான, அதிகமாக வரி வருகின்ற வாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இன்னும் கொஞ்சம் வரியை சரியாகச் செலுத்துவார்களா என்று பார்ப்பீர்களேயானால், அரசாங்கத்திற்குப் போதுமான வரி வரும் என்கின்ற விஷயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துறையிலே அரசு அதிகாரிகளுடைய கவனம் இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் முன்பே சொன்னது போல வரி, உபரி வரி, கூடுதல் விற்பனை வரி, கூடுதல் விற்பனை வரி மீதான கூடுதல் உபரி வரி என்று போட்டுக்

[திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

கொண்டே போனால், ஒரு எல்லை இல்லாமலே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண வணிகர்கள் எல்லாம் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால், இதையெல்லாம் ரேஷனலைஸ் செய்து, ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு இனத்திலே, ஒரு எல்லையிலே, ஒரு கட்டத்திலே போடுவீர்களேயானால், வரி செலுத்துபவர்களுக்கும், வரி வாங்குபவர்களுக்கும் துணையாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் பல்வேறு இனங்களில் வரி விதிப்பை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக வெல்டிங் கம்பிக்கு 8 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாகவும், ஆஸ்பெஸ்டாஸ் என்று சொல்லக்கூடிய சிமெண்ட் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் 8 சதவீதத்திலிருந்து 10 சதவீதமாகவும், செங்கற்களுக்கு 5 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாகவும், மரம் போன்றவைகளுக்கு 5 சதவீதத்திலிருந்து 8 சதவீதமாகவும் உயர்த்தி இருப்பது நியாயமில்லாத ஒன்று. நான் உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கின்ற, இன்னும் சொல்லப்படோனால், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற அளவிற்கு இந்த ஆண்டு நிச்சயமாக வருவாய் வரும். ஆகவே, இந்த சாதாரண மக்கள், அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள், சாதாரண நிலையில் இருப்பவர்கள் வாழ்க்கையில் ஒரேயொரு முறை தான் வீடுகட்ட முடியும். சொந்தமாக அவர்களுக்கென்று வைத்துக்கொள்வது இந்த வீடு ஒன்றைத்தான். இப்படிப்பட்ட நடுத்தர நிலையிலே இருக்கிறவர்கள் அப்பர் மிடில் கிளாஸ் எல்லாம் வாழ்க்கையிலே ஒரேயொரு முறை செய்யக் கூடிய அந்த கட்டுமான பொருட்களுக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள்களுக்கு வரியை உயர்த்தி இருப்பது எந்த விதத்திலும் நியாயமில்லை. அரசாங்கம் அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட வரி விதிப்பினை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதிலுரையில் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே சொல்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அது போலவே இந்தத் தரப்பிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். பூண்டுக்கு வரி விதிப்பது எந்த விதத்திலும் நியாயமில்லை. எப்படி வெங்காயத்திற்கு நாம் வரி விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோமோ, அதுபோலவே அழுகும் பொருளாகவும் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்கள் பயன்படுத்துகின்ற காரணத்தினால், நாங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதனால் எத்தனை கோடி வரும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? ரூ. 1 கோடி வரும் என்று நான் எதிர் பார்க்கவில்லை. எனவே பூண்டுக்கு வெள்ளைப் பூண்டுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல தீப்பெட்டித் தொழில் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் குறிப்பாக, சிவகாசி, விருதுநகர், சாத்தூர், திருமங்கலம், கோவில்பட்டி போன்ற ஊர்களில் குடிசைத்

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன்]

தொழிலாக இருக்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கின்ற ஒரு தொழிலாக, குடிசைத் தொழிலாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், ஒரு முனை வரி 2 சதவீதத்தை, குறைந்தபட்சம் சிறிய தீப்பெட்டி செய்கின்ற சிறிய தொழிலதிபர்களுக்கு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 5 இலட்சம் வரை டர்ன்-ஓவர் இருக்கின்ற வணிகர்களுக்கு ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே பல்வேறு சமயங்களிலே சொல்லியிருக்கிறோம். சைக்கிள் உதிரிப் பொருட்களுக்கு வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னர் தான் 6 சதவீதத்தை 3 சதவீதமாக குறைத்தது. அதற்காக நான் பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறேன். மேலும் இப்போது இருக்கின்ற 3 சதவீதத்தை அறவே நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற பல்வேறு மாநிலங்களில் இப்படி சைக்கிள் உதிரிப் பொருட்கள் மீதான வரியை நீக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். சைக்கிள் என்று சொல்லும்போது, தேசப் பிதா காந்தியார் அவர்களால் சொல்லப்பட்ட, ஏழை எளிய மக்களுடைய வாகனம். அதற்கு அந்நியச் செலாவணியாக செலவழித்து, நாம் எரிபொருள் வாங்க வேண்டியதில்லை. கார்களைப்போல் மாசு கட்டுப்பாடு அதற்குக் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட ஏழைகளினுடைய வாகனத்திற்கு 3 சதவீத வரி எந்த வகையிலும் நியாயமில்லை. எனவே அருள்கூர்ந்து அதையும் திரும்பப்பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று மருந்துகளின் விற்பனை வரியின் பேரில் 4 சதவீத ஒரு முனை வரியை அறவே நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இன்றிலிருந்து ஒரு வார காலத்திற்கு சில்லறை மருந்து வியாபாரம் செய்பவர்கள் ஹர்த்தால் செய்வதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதையும் பத்திரிகையிலே பார்த்திருக்கிறேன். செய்ய வேண்டாம் என நான் வேண்டுவேன். ஆகவே உயிர் காக்கிற அல்லது தேவையான மருந்துகளின் 4 சதவீத ஒரு முனை வரி என்பது நீக்கப்பட வேண்டும்.

அதுபோலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பராயன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே பனியன் தொழில், திருப்பூரிலே இருக்கின்ற சற்றேறக்குறைய 25000 தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்கக் கூடிய பனியன் தொழிலுக்கு இன்றைக்கு நம்முடைய அரசாங்கத்திலே ஒரு முனை வரி போட்டு இருக்கின்ற காரணத்தினால், ஏனைய மாநிலங்களில் இருப்பவர்கள் வரிச் சலுகை கொடுத்து விட்ட காரணத்தினால், நம்முடைய தமிழகத்திலிருந்து உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பனியன் வேறு மாநிலங்களுக்குப் போக முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே அந்த வரி விதிப்பையும் அரசாங்கம் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன்] [1987 ஏப்ரல் 1]

அடுத்தபடியாக இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளில் சிலர், வியாபாரிகள் அல்லது வணிகர்களாக இருக்கிறவர்கள் நேர்மையாக வணிகம் செய்தாலும் கூட அவர்களை சரியாக கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவில்லை, அல்லது ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ளவில்லை, இருப்பு வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அபராதம் போடுவதாக நான் அறிகிறேன். அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் சேலத்திலே நடைபெற்றதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் செய்கின்ற முறை சரியானதுதான் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மோட்டாரினுடைய உதிரிப் பாகங்கள், எலெக்ட்ரிக் சாமான்கள், அதுபோன்று எவர்சில்வர் சாமான்கள், பலசரக்கு சாமான்கள், சைக்கிள் உதிரிப் பொருட்கள் போன்றவைகளில் இருப்பு வைத்துக்கொள்வது மெத்த கடினமான இருக்கும்.

உதாரணமாக சைக்கிளுக்கு தொள்ளாயிரம் பாகங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு பிராண்டு, ஒவ்வொரு மார்க் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே ஒரு சிறிய வியாபாரி, படிக்கத் தெரியாதவன் அத்தனைக்கும் கணக்கு வைத்துக்கொள்வது இயலாத காரியம். கணக்கு சரியாக இல்லை என்பதற்காக, ஸ்டாக் சரியாக இல்லை என்பதற்காக அபராதம் போடுவது நியாயம்தானா என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் கூட சோதனைச் சாவடியிலே வணிகர்கள் செலுத்தியுின்ற அந்தத் தொகையை, எந்த வணிகர் செலுத்தியிருக்கிறார் என்ற விவரம் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகத்திற்கு காலாகாலத்திலே போவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப் போனால்தான் தொகையைக் கழித்து அதைக் கட்டுவதற்கான வாங்குபு இருக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குள்ளே எந்த அலுவலகத்திற்கு செல்ல வேண்டுமென்று அதற்கான அறிவிப்பு போகவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணிகர்கள் அதிகமாகச் செலுத்தியிருந்தால் தேவையில்லாமல் செலுத்தியிருந்தால் திரும்பப் பெறுகின்ற நேரத்திலே அவர்களுக்குக் கருவூலச் சீட்டு கொடுக்கிறார்கள். எப்படி வணிகர்களிடமிருந்து காசோலை வாங்குகிறார்களோ, செக் வாங்குகிறார்களோ, அப்படித் திரும்பப் பெறுகின்ற நேரத்திலேயும் காசோலை கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். கருவூலச் சீட்டு பெறுவதினால் சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகையினால் அருள் கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முறையை நான் பார்க்கின்றேன். இந்த ஆண்டு 4, 5 இனங்களிலே—ஒன்று விற்பனை வரியாக இருக்க வேண்டும் அல்லது கொள்முதல் வரியாக இருக்க வேண்டும். முதல் கட்ட விற்பனையிலே வரி, கடைசி கட்ட விற்பனையிலே வரி என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். புதியதாக ஒரு வரியைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறீர்கள், இது முதல் கட்ட

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன்]

விற்பனையா அல்லது இறுதி கட்ட விற்பனையா என்று இறுதி கட்ட விற்பனை என்று சொல்வது சில இடங்களில் நம்மால் இனம் காட்ட முடியாது என்ற நிலைமைக்கு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே ஒரே இனமாக இந்த வரியைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே இந்த வியாபாரிகளைப் பொறுத்த அளவிலே மாதாந்திரம் ஒருவர் கொடுக்கின்ற அந்தக் கணக்குக்கும் வருட முடிவிலே கொடுக்கின்ற கணக்கிற்கும் வித்தியாசம் இருக்குமானால் $1\frac{1}{2}$ பங்கு அபராதம் போடுகிறார்கள். வேண்டுமென்றே மறைத் திருக்கிறார்களா அல்லது தவறு நடந்திருக்கிறதா? சாதாரண ஒரு குமால்தா மட்டத்திலும் தவறு நடந்திருக்கலாம். அதை எண்ணிப்பார்த்து எடுத்ததற்கெல்லாம் அபராதம் போடுகின்ற முறை சரியாக இருக்காது. நான் இவ்வளவும் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் வியாபாரிகள் நாணயமாக இருக்க வேண்டும். அரசுக்குச் செலுத்துகின்ற வரியை சம்பளம் இல்லாமல் வசூலிக்கக்கூடிய எண்ணத்தை அது உருவாக்கி விடும் என்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சிரமத்தை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே 1986-ம் ஆண்டிலேயிருந்து அரசாங்கம் பசிவுக் கட்டணத்தை 10 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாயாக உயர்த்தி யிருக்கிறது. இது மிக அதிகம். கடந்த ஆண்டிலேயும் இதை நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். இதைக் குறைக்க வேண்டும். இதிலே ஒன்றும் அதிகமான நிதி அரசுக்கு வந்துவிடப்போவதில்லை. ஆகையினால் 10 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பது அதிகமான ஏற்றமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் இதை குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக சாதாரண மக்களும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு, கடைகளிலே வரி விகிதங்கள் அட்டவணையாக தொங்கவிடப்பட வேண்டும். இன்னின்ன பொருள்களுக்கு இன்னின்ன வரி என்று சாதாரண பொருள்களின் மீதான வரியை அட்டவணையாக தொங்கவிட வேண்டும். உதாரணமாக சில பொருள்களுக்கு லோக்கல் டாக்ஸஸ் எக்ஸ்ட்ரா என்று போடுகிறார்கள். லோக்கல் டாக்ஸஸ் எவ்வளவு என்று நமக்கு தெரிவதில்லை. அவர்கள் சொல்வதைத்தான் நாம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்ன பொருள்களுக்கு இன்ன வரி என்று நமக்கு தெரியாத காரணத்தினாலே இப்படி வணிகர்கள் பொருள்களுக்கான வரி விகிதத்தை அட்டவணையில் போடவேண்டுமென்று கண்டிப்பாக அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே அலுமினியப் பாத்திரங்கள் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர பக்கள் கூட இன்றைக்கு எவர் சில்வர் பாத்திரங்களை உபயோகிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். எனவே அலுமினியப் பாத்திரங்களுக்கு நிச்சயமாக வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். குடிசைவாசிகள் தான் இதை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதனால் அலுமினியப் பாத்திரங்களுக்கு வரி

[திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

விலக்கு கொடுக்க வேண்டும் (மணியடிக்கப்பெற்றது) (குறுக்கீடு) எந்தெந்த இனங்கள் எடுக்க வேண்டும், எந்தெந்த இனங்களைப் போட வேண்டும் என்று முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன். நீங்கள் இப்படி சொல்வீர்கள் என்றுதான் முதலிலேயே சொல்லி விட்டேன், ஆகவே சுண்ணாம்பு இன்றைக்கு செம் என்ற பெயரிலே காகிதத்திலே பிளாஸ்டிக் பேப்பரிலே வருகிறது. அதற்கு கூட வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த வரியை குறைத்து விட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, புதிய தொழில்களைத் தமிழகத்திலே தொடங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன் மூலமாகத்தான் பல்லாயிரக்கணக்கான வர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். இந்த மாநிலத்திலே பொருளாதாரம் உயரும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்திலே ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு புதிய தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு வணிக வரி இல்லை என்று ஒரு அறிவிப்பினை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாவிக்குத் தங்கம் என்ற பிரச்சினை இங்கே சில நாட்களுக்கு முன்னாலே பேசப்பட்டது. ஏழை தாய்மார்களின் குழந்தைகளுக்கு திருமணம் நடக்கின்ற நேரத்திலே தாவிக்கு இனாமாக தங்கம் வழங்குகின்றோம் என்று சொன்னோம். அந்த தாவிக்கு தங்கம் வழங்கியிருக்கிறோமோ இல்லையோ தெரியவில்லை. ஆனால் தாவிக்கு வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெண்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஒரே ஒரு முறை நடைபெறும் இந்த நிகழ்ச்சியிலே, ஏழை தாய்மார்களை காப்பாற்றுவதற்காக, அதற்கு துணையாக, தாவிக்கான தங்கத்திற்கு போட்டிருக்கின்ற வரியை விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்விக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிர்ப்பகல் 1-40)

கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்தளவிலே, கேளிக்கை வரி மீது உபரி வரி, கூடுதல் உபரி வரி காட்சி வரி, காட்சி வரி மீது உபரி வரி, காட்சி வரி மீது கூடுதல் உபரி வரி என்ற இந்த இனங்களை ரேஷனலைஸ் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு முனைப்படுத்த வேண்டுமென்று அந்தத் துறையிலே கேட்டுக் கொண்டார்கள், இந்த இனங்களின் மூலமாக 45 சதவிகிதத்திலிருந்து 52 சதவிகிதம் வரை அந்தத் திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் செலுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். 400-க்கு மேற்பட்ட அரங்குகள் 48-லிருந்து 50 சதவிகிதம் தான் செலுத்த இருக்கிறார்கள், செலுத்த வேண்டிய வாய்ப்பு இருந்தது. 50 அரங்குகளுக்குள்ளாகத் தான் 52 சதவிகிதம் அந்தவரி கட்ட வேண்டிய நிலை இருந்தது. ஆனால் இவை அனைத்தையும்

1987 ஏப்ரல் 1] (திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்)

ஒன்றாக இணைத்து, இப்போது 55 சதவிகிதம் என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே சாதாரண மக்களை, இந்த வரி உயர்வு விகித உயர்வு பாதிக்கும்.

ஏழை மக்களுக்கு இருக்கும் ஒரே ஒரு பொழுது போக்கு இன்றைக்கு சினிமாவாகத்தான் இருக்கின்றது. அதனாலே 55 சதவிகிதம் என்று இருப்பதைக் குறைத்து 50 சதவிகிதம் என்று ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1939-ஆம் ஆண்டு முதறிலுர் இராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்த நேரத்திலே, இந்தக் காட்சிக்கு 'நெட் டாக்ஸ்' ஆகத்தான் போட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு டர்ன் ஓவர் எல்லா வரி களுக்கும் சேர்த்து போட்டு இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அதை பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பம்பாய் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் 49 சதவிகிதம் தான் வரி இருக்கிறது. கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களிலே 35 சதவிகிதம் தான் இருக்கிறது என்று அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டு இருக்கக் கூடியவர்கள் சொல்வியிருக்கிறார்கள். எனவே, அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றே ஒன்று. குடிசைத் தொழிலாக இருக்கின்ற வெல்லம் இன்றைக்கு தென் மாநிலத்திலே தமிழகம், கர்நாடகம் இரண்டும் வெல்லம் உற்பத்தி செய்யும் மாநிலங்களாக இருக்கின்றன. இரண்டு மாநில உற்பத்தியையும் மொத்தமாகச் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது, 80 சதவிகிதம் கேரளா வடக்கு இந்தியாவுக்கு விற்பனை ஆகிறது. கர்நாடகாவிலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பும் வெல்லத்திற்கு வரி இரண்டு சதவிகிதமே இருக்கிறது.

நமது மாநிலத்தில் சென்ற வருஷம் பட்ஜெட்டிலே ஒரு முனை கொள்முதல் வரி 8 சதவிகிதமாக அறிவிக்கப்பட்டது. 1977-ஆம் ஆண்டு வரை ஒரு முனை வரி இருந்தபோது, வெளி மாநிலங்களுக்கு சி. எஸ். டி. இல்லை என்று வரி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. சென்ற நிதி நிலை அறிக்கையிலிருந்து அவ்வாறு சி. எஸ். டி. விலக்கு கொடுக்க தமிழக அரசு தவறியதால் கொள்முதல் வரி 8 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் 1 சதவிகிதம், கூடுதல் விற்பனை வரி 1 சதவிகிதம் மற்றும் சி. எஸ். டி. 4 சதவிகிதம் என்று 14 சதவிகிதம் ஆகி இருக்கிறது. நான் கேள்விப் படுகிறேன் அந்த மத்திய வரிக்கு சி.எஸ்.டி.க்கு விலக்கு அளிக்கக் கோரி வணிக வரிச் செயலாளர் கமிஷனர், நிதித்துறைச் செயலாளர் ஏற்கனவே ஒப்புதல் கொண்டு இதுவரை அரசாங்கத்தினுடைய சுமுகமான பரிசீலனையில் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அதற்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வெல்லம் உற்பத்தி செய்வது குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிறது சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய பொருளாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதிலே அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 ஏப்ரல் 1]

பட்டுஜெட் வருவதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாக, நாட்டுச் சர்க்கரைக்கு 8 சதவிகிதம் விற்பனை வரி என்று அறிவிப்பு வந்துள்ளது. அதன்படி நாட்டுச் சர்க்கரை வெளிமாநிலங்களுக்குச் சென்றால் 4 சதவிகிதம் மத்திய வரி மட்டுமே விதிக்க இயலுகிறது. வெல்லம் நாட்டுச் சர்க்கரை இரண்டுத் ஒரே கரும்பிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டும், இரண்டு வகை வரியாக இருப்பதால், அதிலே சில இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் வெல்லத்திற்கும் நாட்டுச் சர்க்கரையைப் போல், 4 சதவிகிதம் வரிவிதிக்க வேண்டும் என்று கூறி உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவை அங்குடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 9 பேர் கலந்துகொண்டு இந்தத் துறைக்கு அருமையான கருத்துக்களை எடுத்து வைத்ததோடு, இந்தத் துறையின் மூலமாக அரசு எடுக்க வேண்டிய நிதி ஆதாரங்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நானும், 1977-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்த சட்டமன்றத்திலே இருந்து கொண்டு வருகிறேன். பல்வேறு மானியக் கோரிக்கைகள் வருகிறபோது கூர்ந்து கவனித்தால் கடுமையான தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிற ஒரு துறை இருக்குமேயனால், அது வணிக வரித்துறை தான். நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கும்போது, இந்தத் துறையைக் கொஞ்சம் கடுமையாகவே விமரிசித்து அதனாலே அவர்கள் சார்ந்து இருக்கிற இயக்கத்திற்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் பயன் தருமா என்று எண்ணிப் பார்த்து, எனக்கு இந்த வணிக வரித் துறையிலே பேசவேண்டும் என்று மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களை அணுகிக் கேட்கவேண்டிய நிலையெல்லாம் கடந்த காலத்திலிருந்து, தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது.

எதற்கு இதைச் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அரசாங்கம் வரிவிதிக்கிறபோது மக்கள் சில நேரங்களில் பாதிக்கப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதிலே கவனமாக இருந்து, அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல வேண்டிய நேரத்திலே மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கிற நாம் எடுத்துச் சொல்வது தலையாய கடமை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கடந்த காலத்திலிருந்து இந்தத் துறையின் கவனத்தை ஈர்க்கின்ற அளவுக்கு தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இன்றையதினம் பார்க்கிறபோது, கடுமையான தாக்குதல்களிலிருந்து தப்பி ஒரு சில காயங்களோடு இந்தத் துறையில் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலையிலே நாங்கள் நின்று கொண்டிருக்கிறோம். கடுமையான தாக்குதல் இன்றையதினம் இந்தத் துறைக்கு இல்லை. இந்த விமர்சனத்திலே 9 பேர் கலந்து கொண்டதிலே குறை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு ஏன் சொல்லுகிறேன் ஏன்றால் மாண்புமிகு நமது

1987 ஏப்ரல் 1] [திரு. த. இராமசாமி]

நடமாடும் பல்சுலைக்கழகம் நவேலர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்ததினிருந்து 7, 8 தினங்களாக வரிப் பிரச்சினையைப் பற்றித் தான் இந்தத் துறையைப் பற்றித் தான் சொல்லப்பட்டு வந்தது.

பல்வேறு அரசியல் கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டாலும் கூட இந்தத் துறையிலே நாவலர் அவர்கள் தங்களுடைய பதிலுரையிலேயாவது விலக்கு அளிக்க மாட்டார்களா என்ற அளவில் அந்த எண்ணத்தினுடைய அடிப்படையில் கடுமையாக இந்தத் துறை விமர்சிக்கப்பட்டது. ஏற்கெனவே விமர்சிக்கப்பட்டு விட்டதின் காரணத்தினாலே இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே ஏற்றிருக்கின்ற இந்த சூழ்நிலையில் ஓரளவிற்கு தப்பித்தேன் என்று சொல்லுகிற அளவுக்குத்தான் துறையினுடைய சார்பில் உங்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய அரசினுடைய நிலையை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 1977-ல் தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், தமிழக மக்களுடைய இதய தெய்வமாக இருக்கிற நம்முடைய தங்கத் தலைவன் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பிற்கு வந்தார்கள். தமிழகத்தினுடைய கஜானா சாவியை புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கையிலே நாட்டு மக்கள் ஒப்படைத்தார்கள். 1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நடைபெறுகின்ற இந்த ஆண்டு வரை சுமார் 10 ஆண்டுக் காலமாக இந்த ஆட்சி, சிறப்பான முறையிலே, நடந்து கொண்டிருக்கின்ற இந்தக் காலம் வரை கட்சி பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று நடுநிலையோடு நீங்கள் எண்ணிப் பார்ப்பீர்களே யானால் கடந்த காலத்திலேயிருந்து இந்த துறையினுடைய நிலையைப் பார்க்கிறபோது பல்வேறு வரிவிதிப்புகளை குறைத்திருக்கிறோம் என்று தான் சொல்லவேண்டும்.

பல்வேறு வணிகச் சங்கங்கள் எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற குறைகளை நீங்கள் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற போது அரசு அதிகாரிகளை அழைத்துப் பேசி அதற்கான முறைகள் கையாளப்பட்டு நிதிநிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்கிற நேரத்திலே ஆண்டு ஒன்றுக்கும் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலை கடந்த காலத்திலேயிருந்து நம்க்கு கண்ணாடியாக இருக்கின்றது. அதைப்போல கடந்த ஆண்டிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்கிற போது பல்வேறு சலுகைகள் நம்முடைய வணிகப் பெருமக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. ஏழை எளிய மக்கள், அன்றாடம் உழைக்கின்ற மக்கள் சொல்லியிருக்கின்ற கோரிக்கையையெல்லாம் கடந்த காலத்தினுடைய புத்தகங்களை நீங்கள் எடுத்துப் பார்ப்பீர்களேயானால் நம்மால் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அந்த அளவிற்குத்தான் நிலமைகள் கடந்த காலத்திலும் இருந்திருக்கின்றன. சாதாரணமாக வெள்ளி வியாபாரிகள் பல்வேறு பகுதிகளிலே இருந்தாலும் கூட சேலத்திலே ஒரு முக்கிய

[திரு. த. இராசாய்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

மான தொழிலாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, குடிசைத் தொழிலாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, பல்வேறு தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, போடுகின்ற மெட்டி, அருங்காண் இது போன்ற பல்வேறு பொருள்களுக்கு வரிவிலக்கு செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு இன்றைய தினம் அந்த வணிகப் பொருள்களின் கோரிக்கையை ஏற்று, வணிகச் சொல்முதல் இருக்கிறது, அதனால் ஏராளமான சிரமங்கள் இருக்கின்றன, ஏழை எளிய மக்கள் வாங்கிய நகைகளை திருப்பி விற்கின்ற போது அவர்களிடத்திலே நாங்கள் 2 சதவீதத்தை கழித்துக் கொண்டு கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. பிடித்தம் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது, ஆகையால் ஏராளமான சிரமங்கள், இடர்பாடுகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றன என்று கோரிக்கை விடுத்தார்கள். இவைகளைத் தவிர்த்துத் தாருங்கள் என்று கோரிக்கை மனு வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னாலே, இந்த ஆண்டிலே கூட பல்வேறு சலுகைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் பேசுகிற போது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நீங்கள் நிதி நிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்கிற போது அதிலே வணிக வரித்துறையினுடைய சார்பிலே மானியக் கோரிக்கையை வைக்கிறபோது, அதற்கு முன்னாலேயே இதுசம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும், அலுவலர்களையும் அழைத்து கலந்து பேசி அதற்குப் பின்னாலே சட்டப்பேரவைக்கு நீங்கள் வரவேண்டுமென்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு இங்கே கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. அந்த அடிப்படையிலேதான் நம்முடைய அரசு 3 பேர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை அமைத்து அந்தக் குழு தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு பகுதிகளுக்கு சென்று வந்தது. தமிழகத்திலே திருச்சி, மதுரை, கோவை சேலம் போன்ற நான்கு நகரங்களிலேயிருந்து சுற்றியிருக்கக்கூடிய பல்வேறு வணிகச் சங்கங்களைச் சந்திக்கக் கூடிய அளவுக்கு, அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டு எந்தெந்த அளவிலே மாற்றங்கள் செய்யலாம், எந்தெந்த அளவிற்கு அரசுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று, ஆலோசனை செய்து, கலந்து பேசி அதற்குப் பின்னாலேதான் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி 105 வணிகச் சங்கங்கள். தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு பகுதிகளுக்கு இந்தக் குழு சென்ற போது அரசியல்வாடுகளைச் சென்று பார்ப்பது போல, இந்தக் குழு வந்ததற்குப் பிறகு பரிசாரங்கள் காணலாம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இவர்களையெல்லாம் சந்தித்து, இந்தக் குழுவிலே உள்ள மூவரையும் சந்தித்து, இந்த அளவிலே நீங்கள் எங்களுக்கு நீக்கம் செய்து கொடுக்க இருக்க வேண்டும் இந்த இந்த அளவுக்கு நீங்கள் உதவிகரமாக வேண்டுமென்று கோரிக்கை மனுக்களை 105 சங்கங்களுடைய சார்பில் எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்குப் பின்னாலே இந்தக் குழு மற்ற மாநிலங்களுக்கும் சென்றது. அந்த மாநிலங்களுக்கெல்லாம் சென்று வந்து அங்கே இருக்கக்கூடிய வரிவிதிப்புகள் எப்படி இருக்கின்றன நம்முடைய மாநிலத்திலே விதிக்கப்படுகின்ற வரிவிதிப்புகள் எப்படி இருக்

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. த. இராமசாமி]

கின்றன, இதை எப்படி சீர் செய்வது என்றெல்லாம் கலந்து பேசி அதற்கான முடிவு எடுப்பதற்காக மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். நமது அண்டை மாநிலமான, ஆந்திரா, கர்நாடகா, குஜராத், மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களுக்கு சென்று அங்கேயுள்ள நிதி நிலைமையையெல்லாம் கண்டறிந்து வந்து, அதற்குப் பின்னாலே நிதித்துறையோடு கலந்து பேசி அதற்குப் பின்னாலே தான் முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த நிதித்துறையைப் பொறுத்த மட்டிலே ஏதோ தான் தோன்றித்தனமாக வரிவிதிப்பு செய்கிறோம் என்று பொருளல்ல, தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய வணிகச் சங்கங்களையெல்லாம் அழைத்து பேசி, அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டறிந்து, மக்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கேட்டு அறிந்து அதற்குப் பின்னாலேதான் முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன் (குறுக்கீடு)

திரு. அ. மலர்மன்னன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் பேசி முடித்தவுடன் அனுமதி அளிக்கிறேன், மலர்மன்னன் உட்காருங்கள் (குறுக்கீடு) அமைச்சர் பேசி முடித்தவுடன் பேசிய உறுப்பினர்களின் சந்தேகத்தைக் கேட்க அனுமதிக்கிறேன், உட்காருங்கள்.

[பிற்பகல் 1-50]

திரு. அ. மலர்மன்னன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு சந்தேகத்தை மட்டும் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலில் அவர் முடித்துவிட்டும், 10 நிமிடத்தில் அவர் முடித்து விடுவார். பிறகு கேளுங்கள். அமைச்சர், நீங்கள் பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வணிக வரித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த காலத்தில் இருந்து, குறிப்புகளைப் பாக்கிறபோது இந்தத் துறை அரசுக்கு ஒரு பெரிய உதவிகரமான, மிக முக்கியமான துறையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இதை ஊனப்படுத்திவிடக் கூடாது, முடக்கிவிடக் கூடாது என்றுதான் அரசு கவனத்தோடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. வெளியே இருப்பவர்களால் மட்டுமல்ல, உள்ளே இருப்பவர்களால்கூட இதை

(திரு. த. இராமசாமி)

[1987 ஏப்ரல் 1]

ஊனப்படுத்துகிற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகிவிடக்கூடாது என்பதில் மிகுந்த கவனத்தோடு இந்த அரசு செயல்பட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்த அளவுக்குத்தான் காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டுகளுக்கான குறிப்புகளைப் பார்ப்பீர்களானால்-இத்துறை மூலம்

1981-82 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வருவாய்—ரூ. 594.25 கோடி.

1982-83 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 696 கோடி.

1983-84 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 751.18 கோடி.

1984-85 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 905.55 கோடி.

1985-86 ஆம் ஆண்டுக்கான வருவாய் ரூ. 1,035.13 கோடி.

இந்த நடப்பு ஆண்டில்-இன்றைய தினம் அளிக்கப்பட்ட கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், (பிப்ரவரி வரைதான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றாலும்கூட, நேற்றைய முன்தினம் வரை அதாவது 30 ஆம் தேதி வரை-31 ஆம் தேதிக்கான கணக்கு வரவில்லை-கிடைத்த வருவாய் ரூ. 1,167.13 கோடியாகும். நேற்றைய கணக்கு எப்படியும் ரூ. 3 கோடிக்குக் குறையாது என்றுதான் நினைக்கிறேன். அப்படிப் பார்க்கிறபோது ரூ. 1,170 கோடியை இந்தத் துறை பெற்றுத் தந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன பார்க்கிறோம் என்றால்-1981 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 594 கோடி மட்டும் ஈட்டித் தந்த இந்தத் துறை இன்றைக்கு ரூ. 1,170 கோடியை ஈட்டிப்பிடிக்கிற அளவுக்கு வளர்ச்சியைப் பெற்றிருக்கிறது என்றால் அது மிகையாது.

அரசு இந்தத் துறை இந்த ஆண்டு ஈட்டித் தர வேண்டும் என்று சொன்ன குறியீடு ரூ. 1225 கோடி. அந்த அளவுக்கு வசூலித்துத் தர வேண்டும் என்று அரசு நிர்ணயம் செய்திருந்தது. ஆனால் இதுவரை வந்திருப்பது ரூ. 1,170 கோடி. அதாவது ரூ. 55 கோடி அளவுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நாம் குறியீட்டைத் தாண்ட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சுடுமையான வறட்சியின் காரணமாகவும், இயற்கையின் சீற்றங்கள் காரணமாகவும் தமிழகத்தில் விவசாயிகள் வேளாண்மையைப் பெருக்க இயலவில்லை. அதன் காரணமாக அவர்களின் வேளாண்மைப் பொருள்கள் அங்காடிக்கு வரவில்லை. ஆகவே அரசுக்கு வருவாயில்லை. வருவாய் முடக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்ற பல்வேறு நிலைகள் உண்டாகியிருக்கின்றன.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளின் காரணமாக நாம் குறியீட்டைக்கூட அடைய முடியாத அளவுக்கு நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. இதையும் தாங்கிக் கொண்டு-பற்றாக்குறை பட்டுக்கூடையும் தாங்கிச் கொண்டு இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்றால்-இந்த அரசு தன்னம்பிக்கை மிக்க அரசு-தன்னம்பிக்கை மிக்க தலைவர் தமிழகத்தின் முதல்வராக இருப்பதால்தான் அந்த அளவுக்கு இந்த அரசு பிடுநடை போடுகிறது என்று நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. த. இராமசாமி]

நம்முடைய அருமைச் சகோதரர் திரு. மலர்மன்னன் அவர்கள் ஒரு கலைஞருடைய பெயரைச் சொன்னார்கள். நான் அந்தக் கலைஞருடைய பெயரைச் சொல்லத் தயாராக இல்லை. திரைப்படத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற கலைஞர், கலைஞர் என்றால் நான் முன்னாள் முதலமைச்சரைச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சினிமா துறையைப் பற்றி பேசியது எல்லாம் எக்ஸ்பஞ்சு பண்ணிவிட்டோம்.....

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக வருவதற்கு முன்னால் கலைத் துறையில், கலை வேந்தனாக இருந்தவர்கள். சக்கரவர்த்தியாக முடிசூடா மன்னனாக இருந்தவர்கள். திரைப்படத்தில் பார்ச்சுறபோது மக்கள் எழுச்சியுற வேண்டும்-மக்கள் அடங்கியிருக்கக் கூடாது—அக்கிரமங்களை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும்—நியாயத்தைக் கேட்க வேண்டும்—சமுதாய உணர்வு ஏற்படவேண்டும்—தமிழ் சமுதாயம் உணர்வுள்ள சமுதாயமாக உருவாக வேண்டுமென்று கலைத்துறை மூலமாகப் பாடுபட்டு வந்தார்கள். அது பட்டமாக இருந்தாலும் பாடலாக இருந்தாலும் தமிழகத்தில் அவையெல்லாம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய கருத்துப் பெட்டகங்கள். அப்படிப்பட்ட கலையால் வளர்க்கப்பட்டவர் புரட்சித்தலைவர், புரட்சித்தலைவரால் கலை வளர்க்கப்பட்டது. ஆகவே இந்த இரண்டும் பின்னி இருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இன்றைய தினம் சில கலைஞர் களுடைய கையிலே அந்தத் துறையிருப்பதால் அந்த வரியைப் போட்டோம் என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக இல்லை. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அப்போது பேசியது குற்றச்சாட்டு. இது விளக்கம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் தயவுசெய்து உணர்ச்சிவசப்பட வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அப்படிச் சொன்னது குற்றச்சாட்டு அல்ல. ஒரு கற்பனையான வாதம். இதனாலே வந்ததா அதனாலே வந்ததா என்ற கற்பனையான வாதம். வரி போடவில்லை என்று அமைச்சர் சொல்லுகிறார். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் உட்கார வேண்டும். உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, யாரைப் பற்றியும் இந்த நேரத்தில் குற்றச்சாட்டாக சொல்லவில்லை. எங்களுடைய தலைவர் வளர்த்த முறையில் நான் சொல்லுகிறேன். அதைச் சொல்ல எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இதைச் சொல்லுவது எங்களுடைய கடமையாகும். அந்த உணர்வின் அடிப்படையிலே இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லியாக

[திரு. த. இராமசாமி]

[1987 ஏப்ரல் 1]

வேண்டும். ஏதோ கலைஞர் கையில் கலை உலகம் இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு ** சொன்னார்கள். அதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நான் தெளிவாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது நீக்கியாச்சு. நீக்கியதைப் பற்றி நீங்களே பேச வேண்டாம்,

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். பலருக்கு அவர் எடுத்துக்காட்டாக இங்கே நடந்து கொள்ள வேண்டும். நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்த காலத்திலேயிருந்து அவரது நடவடிக்கையை பார்க்கிறேன். நேற்றுக்கூட * * நடவடிக்கையைப் பார்த்தேன்.

வழக்கறிஞர்கள் முன்மாதிரியாக இருந்து எங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் இந்தச் சபையை சிறந்த முறையில் நடத்திக் செல்ல முடியும். ஆகவே அவர்கள் நல்ல உதாரணமாக விளங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மேசையை தட்டும்பலத்த ஒலி) அதே நேரத்தில் அவருக்குத்தான் பேசத் தெரியும், அவருக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும் என்று நினைப்பார்களேயானால், நிச்சயமாக அது நடக்காது என்பதை தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு இன்றைய தினம் தமிழகத்து முதல்வர், புரட்சித் தலைவர், கலைத் தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, வளமான தொழிலாக வளர்க்க வேண்டும் என்று மிகுந்த கவனமாக இருக்கிறார் என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே, சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய 63 சோதனைச் சாவடிகளில் விருதுநகரில் அதிகமாக வைத்திருக்கிறார்கள், அந்த நான்கு சோதனைச் சாவடிகளையும் எடுத்து விடலாம் என்று சொன்னார்கள். அத்தனையும் இருக்க வேண்டிய தில்லை, ஏதாவது ஒன்று, இரண்டு இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய 63 சோதனைச் சாவடிகளில் பொதுவாக சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் 9 சாவடிகள் அமைந்திருக்கின்றன, திருச்சியிலே 4 சோதனைச் சாவடிகள் அமைந்திருக்கின்றன, சேலத்திலே 4 சோதனைச் சாவடிகள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆகவே வணிகம்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. த. இராமசாமி]

அதிகமாக இருக்கக் கூடிய இடத்திலே வரி ஏய்ப்பு இருக்கக் கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் சோதனைச் சாவடிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு அமைக்கப்பட்டதல்ல இவைகள். விருதுநகரில் 20 ஆண்டுக் காலமாகவே நான்கு சோதனைச் சாவடிகள் அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மானிய சோரிக்கையின்மீது பதில் அளிக்கும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் சொல்லுகிற கருத்தை நான் மறுக்கவில்லை. இதற்கு முன்னால் பேசுகின்றபோது இந்தப் பக்கத்திலேயிருந்து பேசினார், இப்போது மறுபுறத்திலேயிருந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். இப்போது அங்கே போய் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். உறுப்பினர் தன்னுடைய இருக்கையிலிருந்து பேச வேண்டும் என்று துணை சபாநாயகர் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அனுமதிக்கப்பட்ட இருக்கையிலிருந்து கொண்டுதான் கேட்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் பேசும்போது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். இந்த துறையில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர்கள்பற்றிய ஒரு கருத்தை இங்கே வலியுறுத்திச் சொன்னார். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசுகின்றபோது ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். அதற்கான விளக்கங்களை கேட்டு அரசாங்கப் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல இங்கே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களுடைய நம்பிக்கையை பெற்று வந்திருந்தாலும், அதிலே நான்கு பேர் வணிகர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள், இந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், தங்களுடைய அனுபவபூர்வமான கருத்துக்களை யோசனைகளை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள், எதிர்சாலத்திலேயாவது நடைமுறையிலே கொண்டு வரவேண்டும் என்று இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் அருமையான யோசனைகள். அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் சுவனத்திலே வைத்துக் கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சோதனைச் சாவடிகள் மொத்தமாக எடுத்துவிட வேண்டும் என்று....

[1987 ஏப்ரல் 1]

(பிற்பகல் 2-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் முன் அனுமதியுடன் அவையின் அலுவல் நேரம் சிறிது நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

அமைச்சரவர்கள் பேசுகிறபோது * * என்று பேசியது நீக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சோதனைச் சாவடிகள் எல்லாம் கொள்ளைக்குத் தலைவாசல் ஆக இருக்கின்றதென்ற கருத்தை நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. தெய்வநாயகம் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதனாலே சோதனைச் சாவடிகளை நீக்க வேண்டுமென்ற கருத்து சொல்லப்பட்டது. பொதுவாக சோதனைச் சாவடிகள் என்னும்போது யாரும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. அரசாங்கம், அன்றாடம் உழைக்கும் மக்களை, வணிக மக்களைக் கருத்திலே கொண்டுதான் வரிவிதிப்பு செய்கிறது. ஆகையால் எல்லாவிதமான கருத்துக்களையும் தெரிந்துதான், அறிந்துதான், ஆய்ந்துதான் வரி விதிப்பு செய்கிறது அரசாங்கம். அந்த அடிப்படையிலே அவர்களிடத்திலே வரிகளை வாங்குகிறோம்; ஆகையால் சோதனைச் சாவடிகள் என்று வரும்போது, சட்டத்தை எல்லாம் மீறி, சோதனைச் சாவடிக்கு வரும்போது அங்கே தணிக்கை செய்யப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. இரயில் பொய்க்கொண்டிருக்கிறது. டிக்கட் எடுத்திருக்கிறோம். அப்போது டி.டி.ஆர். வரும்போது டிக்கட் காண்பியுங்கள் என்றுதான் கேட்பார். அவர் சோதனை செய்யக்கூடாது என்று சொல்வதற்கு எந்த விதியிலும் இடமில்லை. ஆகவே சோதனை என்பது மிக மிக அவசியம். அந்த அடிப்படையிலேதான் சோதனைச் சாவடிகள் அமைந்திருக்கின்றன. பொதுவாக சோதனைச் சாவடிகள் மூலம் இன்றைய தினம் அரசுக்குக் கிடைத்து இருக்கிற தொகையைச் சொல்கிறேன். 1985-86 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் செயலாக்கப் பிரிவினரால் வரி ஏய்ப்புத் தொகை கண்டுபிடிப்பு ரூபாய் 40 கோடியே 36 இலட்சம். அதிலே வசூலானது 2 கோடியே 86 இலட்சம் ரூபாய். மற்றவை நிலுவையில் உள்ளது. 1986 ஆம் ஆண்டிலே தமிழ் நாட்டிலே செயலாக்கப் பிரிவினரால் வரி ஏய்ப்பு கண்டுபிடிப்பு தொகை 59 கோடியே 48 இலட்சம். அதில் வசூலான தொகை 4 கோடியே 12 இலட்ச ரூபாய். மீதி நிலுவையில் உள்ளது. செயலாக்கப் பிரிவினரால் சோதனைச் சாவடிகள் மூலம் வசூல் செய்யப்பட்ட தொகை பற்றிய கணக்கு இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இன்றைய தினம் சோதனைச் சாவடிகள் மூலமாக வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டு பிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் அந்த அமைப்புகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 1]

[திரு. த. இராமசாமி]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் சொன்ன போது, இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்கிறார்கள் என்று ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்னார்கள். ஒட்டு மொத்தமாக அனைத்து அதிகாரிகளும் தவறு செய்வதாக நாம் கருத முடியாது. எல்லா மட்டத்திலும், எல்லா அமைப்பிலும் அப்படி இருக்கத்தான் செய்யும். நம்முடைய சமுதாயத்திலே அப்படிப்பட்ட பண்பு இருக்கிறது. சில நேரங்களில் சில அதிகாரிகள் தவறு செய்யலாம். ஒட்டுமொத்தமாக எல்லோரும் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் ஆதாரங்களோடு தருகிற போது, அரசு அதற்கான நடவடிக்கைகளை நிச்சயமாக எடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பல்வேறு விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நேரம் இருந்தால் இன்னும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். இந்த அரசுப் பொறுத்தமட்டில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளாக ஒரு கோரிக்கை இருந்து வந்தது. பக்கத்து மாநிலங்களுக்குச் சென்று அங்கே வாகனங்கள் வாங்குகிறார்கள், அதனால் நம்முடைய அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்றும் அந்த நிலை தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடாது, அண்டை மாநிலத்தில் என்ன வரி விதிப்பு இருக்கிறதோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் அதைக் குறைத்திருக்கிறோம். ஒரு கார் வாங்கினால் 5,000, 6,000 ரூபாய் குறைகிறதென்று சொல்லுமளவுக்கு நிலைமைகளைச் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே உற்பத்திப் பொருள்களானாலும் சரி, தீக்குச்சி போன்ற தொழிலாளாலும் சரி, அவற்றைக் கருத்திலே கொண்டு தான் அரசு இருக்கிறது. இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவற்றை அரசு நிச்சயமாக கருத்திலே கொள்ளும், உறுப்பினர்களுடைய அருமையான யோசனைகளை அரசாங்கம் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் என்று சொல்லி அமைகிறேன்.

திரு. அ. மலர்மன்னன்: ஒரே ஒரு கேள்வி. மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் பதிலிலே திருச்சி, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களுக்கு மூவர் குழு போய், அங்கேயுள்ள வியாபாரிகளின் குறைபாடுகளை அறிந்து, அதற்குப் பின்னர்தான் இந்த மானியக் கோரிக்கை தயாரிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது ஒன்றுதான். வருகின்ற 6 ஆம் தேதி அவர்கள் கொடுத்த அத்தனை கோரிக்கைகளும் நிராகரிக்கப்பட்டதால் முழு கடையடைப்பு தமிழ்நாடு முழுவதும் செய்யப் போவதாக வியாபாரிகள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழு அந்த வியாபாரிகளைச் சந்தித்து அவர்களுடைய குறைகளை நீக்கியிருக்குமானால் இன்றைக்கு அந்த வேலை நிறுத்தத்திற்கான காரணம் இல்லையே. இதை அமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

[திரு. அ. மலர்மன்னன்]

[1987 ஏப்ரல் 1]

அடுத்து என்போர்ஸ்மென்ட் விங், சோதனைச் சாவடிப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சோதனை சாவடி என்று நான் சொல்லும்போது வேதனை சாவடி வரி ஏய்பார். தலைவாசல் என்ற நிலை இருக்கின்றது. இன்றைக்கு அதை நான் நிரூபிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்கான பொறுப்பையும் நான் ஏற்கிறேன். அந்தச் சோதனை சாவடிகள் மூலமாக எந்த அளவுக்கு வரிப் பணம் வந்திருக்கின்றது, இதனால் அந்தத் துறைக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்பதையும் விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த இரண்டையும் பற்றி சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலே தவறாக தெய்வ நாயகம் என்று சொல்லிவிட்டேன். மாண்புமிகு சகோதரர் திரு. மலர்மன்னன் அவர்கள்தான் அந்த கருத்தைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். சோதனை சாவடி, வேதனை சாவடி என்று எதிரும் புதிருமாக இப்படிப்பட்ட வசனங்களைப் போட்டு சொல்லியிருக்கின்றார்கள். எங்களுக்கும் அது கை வந்த கலை தான். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆகையினாலே இன்றைய தினம் சோதனை இல்லாமல் விட்டுவிட்டுச் சொல்கிறார்களா? செலவாகிறது என்று சொன்னால் வரி ஏய்ப்பைக் கண்டுபிடிக்க இந்த அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டாமா? ஆகவேதான் சோதனை சாவடி அவசியம் என்று இந்த அரசு நினைக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல நீங்கள் கேட்கின்ற அத்தனை கோரிக்கைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையில்தான். அதனாலே அரசுக்கு என்ன பாதிப்பு ஏற்படுகிறது? அதனாலே ஒரு அரசாங்கம் பொருளாதார முறையிலே முடக்கப்படுமானால், தமிழ் சமுதாயத்திற்காகப் போடப்பட்டிருக்கின்ற வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முடக்கப்பட்டு விடுமே என்ற கருத்தில்தான் காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினருக்கு ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பம்தான்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி மேலும் விளக்கமாகத் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். அதிகாரிகள் பற்றி நான் குறிப்பிடுவதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதிகாரிகள் எல்லாமே தவறு செய்கின்றார்கள் என்று நானும் குறிப்பிடவில்லை. சிலபல இடங்களிலே தவறு நடக்கலாம் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கின்றார்கள். காஷ்மீர் அரசு செய்திருப்பதைப்போல முறைகேடு இருந்தால்தானே அந்த ஆய்வுகளிலே கண்டுபிடிக்கப்படும். ஆகவே முறைகேடாக அவர்கள் சொத்து சேர்த்திருக்கின்றார்கள் என்பதை கண்டறிவதற்காக என்று காஷ்மீர் அரசு அறிவித்ததைப் போல அதற்கு ஒரு கமிஷனை அறிவித்து விசாரணை நடத்த என்ன தடை அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு ஊழியர்கள் விதியின்படி அவர்கள் சொத்து பற்றி விவரம் தரவேண்டும் என்ற விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த விதிமுறைகளின் கீழ் கண்காணித்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மானியத்திலே பேசும் போது வரி இல்லாத சரக்குக்கு அடிஷனல் சர்சார்ஜ் விதிக்கப் பட்டிருப்பது பற்றி கேட்டேன். அதாவது செகண்ட் சேல்ஸ். ஒரு முனை வரிவிதிப்புக்கு இப்போது அதிகப்படி அடிஷனல் சர்சார்ஜ் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது சரிதானா? அப்படி போட முடியுமா என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் வணிகராகவும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அண்ணன் ஆறுமுகம் அவர்கள் அந்த துறையிலே கொஞ்சம் கவனமாக இருந்துகொண்டுதான் கேள்வியை கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பொதுவாக ஒரு முனை வரி என்று வருகிறபோது, எல்லா பொருள்களையும் அரசாங்கத்தில் ஒரு முனை வரியாகத்தான் கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஆவலோடு இருந்தாலும்கூட மேலே சொல்லியிருக்கக்கூடிய அந்த கமிஷன் சிபாரிசு பண்ணி இருந்தாலும் அமுல் படுத்தமேண்டுமென்று அரசு, பல்வேறு முனைகளிலே இருக்கக்கூடிய பொருள்களை ஒரு முனைக்கு கொண்டு வருகிறபோது, அரசாங்கத்தை சில நேரங்களிலே, சிலர், ஒரு சிலர், அத்தனை பேரையும் நான் சொல்லவில்லை, ஒரு சிலர், அவர்கள் முதலில் எங்கே அந்த சரக்குகளை வாங்கினார்கள் என்று அறிய திடீரென்று இரண்டாம் முறை அந்த அதிகாரிகள் பார்க்கிறபோது, ஒரு முனை வரி பொருள்களை பார்க்கிறபோது அந்த பில்-ஐ வைத்திருப்பார்கள். அந்த பில் எங்கே வாங்கியது என்றால், அந்த இடத்திலே ஆளே இருக்காது. அந்த அட்ரேசு இருக்காது. சம்பந்தப்பட்ட இடத்தில் மைதானமாக இருக்கும். ஆகவே போலித்தனமாக அந்த பில் சில இடங்களிலே இருக்கின்றது. அதை கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்பதற்காக முதல் முனை என்பதை இரண்டாம் முனையாக மாற்றுவோமானால் ஓரிடத்திலேயாவது அரசினுடைய வரியைப் பெற்றுவிடலாம், அரசுக்கு வரி இழப்பு ஏற்படாது என்ற அளவிலேதான் இது நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்சுநந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மருந்து வியாபாரிகள் சங்கம் ஒரு வாரத்திற்கு அவர்கள் வியாபாரத்தை சஸ்பெண்ட் செய்வதாக அறிவித்திருக்கிறதே, ஒரு விளம்பரம் வந்திருக்கிறதே, அந்த செய்தி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு, அரசினுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அதைத் தவிர்ப்பதற்கு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

[1987 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு திரு. த. இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கோரிக்கை பத்திரிகையிலே மற்ற இடங்களிலே எல்லாம் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நடமாடும் பல்கலைக்கழகம் நாவலர் அவர்கள் நேற்றையதினம் அது சம்பந்தமாக பதில் அளித்து இருக்கின்றார்கள்.

(பிற்பகல் 2-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் ஈ.வே.கி.ச. இளங்கோவன், கோ. வீரய்யன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் எ.எஸ்.ஏ. ஆறுமுகம், கே. சுப்பராயன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 19,65,41,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று, நாளை (2-4-1987) காலை 10-00-மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-11 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(ஆ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

57. 1984 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தொலைக் காட்சியில் வீடியோ கேசட் ரெக்கார்டர்கள் மூலம் (காணொலிச் சுருள் பேழை) திரைப்படங்கள் காட்டுதல் (முறைப்படுத்துதல்) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள்துறையின் 28-11-1986 ஆம் நாளிட்ட 3304 ஆம் எண் அரசாணையில்